

การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักศึกษาชาย
ระดับอุดมศึกษา

ปริญญาณิพนธ์
ของ
อุบลพรรณ บัวดีบ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
เมษายน 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

796.3120287

๐ 835๗

๕3

การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักศึกษาชาย
ระดับอุดมศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
อุบลพรรณ บัวดีบ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
เมษายน 2547

ก 2๗๗๙๖

๕๑ สก 2548

อุบลพรรณ บัวดี (2547) การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักศึกษาชาย
ระดับอุดมศึกษา ปริญญาโท กศ ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร อรรถพล เพ็ญสุภา, อาจารย์ประพนธ์ ธนารักษ์

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลสำหรับ
นักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาชาย จาก
มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย จำนวน 30 คน ที่ผ่านการเรียนวิชาแฮนด์บอลมาแล้วตาม
หลักสูตรของสถาบัน กลุ่มตัวอย่างได้จากการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลเป็นแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัย
สร้างขึ้นประกอบด้วย 2 รายการ คือ การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย และ
การวิ่งกระโดดยิงประตู การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
โปรดักต์ โมเมนต์ และการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะด้วยวิธีสหสัมพันธ์แบบ
อันดับของสเปียร์แมน

ผลการศึกษาพบว่า

- 1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล
 - 1 1 การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย = 853
 - 1 2 การวิ่งกระโดดยิงประตู = 870
- 2 ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล
 - 2 1 การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย = 984
 - 2 2 การวิ่งกระโดดยิงประตู = 990

สรุปได้ว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นชุดนี้ สามารถนำไปใช้
ทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาได้

**A CONSTRUCTION OF HANDBALL SKILL TEST FOR
COLLEGIATE MALE STUDENT**

**AN ABSTRACT
BY
UBONPHUN BUATIB**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
April 2004**

Ubonphun Buatib (2004) *A Construction of Handball Skill Test for Collegiate Male Student* Master Hess's, MEd (Physical Education) Bangkok Graduate School, Srinakharinwirot University Advisor Committee Asst Prof Dr Ackaphon Pensupha, Lecturer Praphon Thanarak

The purpose of this study was to construct handball skill test for the collegiate student Subject were 30 male students of Chiang Rai Rajabhat University All of these students have a prior to basic skill of handball These subjects were selected by purposive sampling

The instrument used in this study was handball skill test constructed by researcher from extensive analysis of related literature and consultation with experts prior to pretest It consist of 2 items of skill test, one – hand throwing the ball to target, and jump shot The data were then analyze through use of mean, standard deviation, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, and Spearman Rank Correlation Coefficient

The results of this study indicated that

1 Reliability of handball skill test

1 1 One – hand throwing the ball to target	=	853
1 2 Jump shot	=	870

2 Validity of handball skill test

2 1 One – hand throwing the ball to target	=	984
2 2 Jump shot	=	990

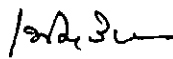
It can be concluded that this handball skill test which constructed by researcher possessed a satisfactory for application to the collegian

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแอนดบอล สำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา

ของ
นางสาวอุบลพรรณ บัวดี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

วันที่ 11 มิ.ย. ๒๕๔๘ พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรรถพล เพ็ญสุภา)

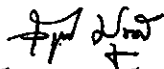
กรรมการ

(อาจารย์ประพนธ์ ธนารักษ์)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฉัตรนภา พรหมมา)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร. วิวรรณ มุขดี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรคพล เพ็ญสุภา ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ประพนธ์ ธารักษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำในการสร้าง การตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบ ขอบพระคุณอาจารย์ผู้สอนวิชาเอนด์บอลในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตลอดจนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการทดสอบเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

ท้ายสุดนี้ กราบขอบพระคุณ คุณพ่อคำ บัวดีบ คุณแม่หลี่ บัวดีบ คุณเจตรงค์ สิทธิบุญมา และพี่น้องทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยเหลือและคอยเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอดทำให้ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

อุบลพรรณ บัวดีบ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
การวัดและประเมินผลทางการศึกษาทั่วไป	6
การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาและกีฬา	7
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอลและประโยชน์ของการเล่น	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
งานวิจัยในต่างประเทศ	17
งานวิจัยในประเทศ	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	25
วิธีการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล	25
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ	33
กลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ) วิธีดำเนินการวิจัย	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	34
สรุปผลการวิจัย	34
อภิปรายผล	34
ข้อเสนอแนะ	36
บรรณานุกรม	38
ภาคผนวก ก แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล	42
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ	49
ประวัติย่อผู้วิจัย	55

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ น้ำหนักตัว และส่วนสูงของ ผู้เข้ารับการทดสอบ	30
2 แสดงค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของ นักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา	31
3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 1 และครั้งที่ ที่ 2 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬา แฮนด์บอลของนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา ทั้งสองรายการ	32

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับ
นักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา

29

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

“กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและของชาติบ้านเมือง”

กีฬามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคนในชาติให้มีสุขภาพดี มีความแข็งแรง สมบูรณ์ มีภูมิคุ้มกันโรคภัยไข้เจ็บ มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่การงานทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นคนดีมีวินัย รู้หน้าที่ ตรงต่อเวลา มีความซื่อสัตย์สุจริต มีน้ำใจนักกีฬา ปลอดภัยจากยาเสพติด และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การส่งเสริมให้คนในชาติ ทุกเพศ ทุกวัย ได้เล่นกีฬา หรือออกกำลังกายเป็นเป้าหมายที่สำคัญของภาครัฐ และรัฐจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งประชาชนคนไทยรักการเล่นกีฬา รักการดูกีฬา รักการออกกำลังกาย และมีความสุขดีทั่วหน้า

การเล่นกีฬาจะเล่นเพื่อความสุขภาพดี หรือเพื่อความเป็นเลิศทางกีฬาหรือการพัฒนาตนเองเป็นนักกีฬาอาชีพก็ตาม ผู้ที่จะเล่นกีฬาไม่ว่าจะเป็นเด็ก เยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ผู้ทำงานหรือผู้สูงอายุ จำเป็นจะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกีฬาที่จะเล่น ในเรื่องเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา วิธีการเล่น วิธีการฝึกทักษะ กฎกติกาและตลอดจนอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดจากการเล่นกีฬาและวิธีการจัดการแข่งขัน เพื่อให้ผู้เล่นกีฬาฝึกทักษะ หรือเล่นแข่งขันได้ถูกต้องตามกฎกติกา มีความระมัดระวังอันตรายที่จะทำให้เกิดการบาดเจ็บในระหว่างการแข่งขัน ให้เป็นนักกีฬาที่ดีและมีความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้มีความสามารถทางกีฬานั้น ๆ ขึ้นไปตามลำดับ (สมศักดิ์ ศิริอนันต์ และสุนันทา เทียมเพชร 2546)

นอกจากนี้ นโยบายของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) ได้กำหนดเป้าหมายไว้ว่า (การกีฬาแห่งประเทศไทย 2540 : 27)

1 ให้เยาวชนและประชาชนสนใจตื่นตัวในการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาในเวลาว่างอย่างสม่ำเสมอ จนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2 ให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้และเข้าใจถึงประโยชน์ของการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ จนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี และการมีสุขภาพดีถ้วนหน้า

กีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา ที่มีการเล่นที่ต้องใช้การเคลื่อนไหวที่เร็วในสนามที่มีผนังกัน 4 ด้าน ต่อมาได้มีการพัฒนาการเล่นในประเทศแถบยุโรป (โบฮีเมีย, เยอรมันนี, เดนมาร์ก และสวีเดน) ประมาณปี ค.ศ. 1900 ซึ่งได้รวบรวมเอาเกมการเล่นต่าง ๆ ของประเทศยุโรปตอนกลางเข้าไว้ด้วยกัน เช่น เยอรมัน ราฟท์บอล (German raffball) และการเล่นแฮนด์บอลแบบเดนมาร์ก (Torball Danish handball) ซึ่งมีผลทำให้เกิด

เป็นกีฬานานาชาติใหม่ขึ้น (Field handball) และกลายเป็นกีฬานานาชาติในเวลาต่อมา ในปี ค.ศ. 1928 ได้ก่อตั้งสมาคมแฮนด์บอลสมัครเล่นขึ้นโดยมีสมาชิกอยู่ 11 ประเทศ และร่างกฎกติกาการเล่นขึ้นมาใช้เป็นสากล มีผู้เล่นข้างละ 11 คน คล้ายกับการเล่นฟุตบอล (Soccer) ในปี ค.ศ. 1933 ทำการเปลี่ยนชื่อกีฬานี้ว่า กีฬาแฮนด์บอลกลางแจ้ง (Field handball) และได้รับการบรรจุเข้าแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกครั้งแรกในปี ค.ศ. 1936 ที่กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกปี ค.ศ. 1948 ที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ กีฬาแฮนด์บอลไม่ได้รับเข้าการบรรจุเป็นกีฬาแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเรื่อยมา จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1972 จึงได้รับบรรจุเข้าเป็นกีฬาในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกอีกครั้งหนึ่ง ที่กรุงมิวนิก ประเทศเยอรมนีตะวันตก กีฬาแฮนด์บอลได้รับความนิยมเล่นกันในแถบประเทศสแกนดิเนเวีย เป็นกีฬาที่เล่นกันเ็นทีมเพื่อหนีอากาศหนาว ซึ่งไม่สามารถเล่นกลางแจ้งได้ ดังนั้นจึงต้องลดจำนวนผู้เล่นแต่ละข้างลงจาก 11 คน เหลืออยู่ 5 คน เนื่องจากความจำกัดของสถานที่ โดยมีผู้รักษาประตู 1 คน และผู้เล่นในตำแหน่งอื่น ๆ อีก 6 คนในสนาม และกลายมาเป็นกีฬาแฮนด์บอลในปัจจุบันนี้ มีการตั้งสหพันธ์กีฬาแฮนด์บอลนานาชาติขึ้น (International Handball Federation – IHF) ในปี ค.ศ. 1946 มีสมาชิกทั้งหมด 54 ประเทศ และได้รับการบรรจุเป็นชนิดกีฬาหนึ่งในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก โดยการลงมติเห็นชอบจากกรรมการโอลิมปิกสากล (IOC) ในปี ค.ศ. 1965 โดยเริ่มแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกในปี ค.ศ. 1972 ที่เมืองมิวนิก ประเทศเยอรมนีตะวันตก เป็นการแข่งขันประเภทชาย และในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ปี ค.ศ. 1976 ที่เมืองมอนทรีล ประเทศแคนาดา มีการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลหญิง เพิ่มเข้าไปด้วยครั้งแรก (Mood, et al 1991 433 – 434)

กีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬานานาชาติหนึ่งที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหวหลายอย่างประกอบกันซึ่งจะช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายแก่ผู้เล่นได้เป็นอย่างดีเนื่องจากผู้เล่นต้องวิ่ง กระโดด และขว้างรับส่งลูกบอลอยู่ตลอดเวลาอันเป็นทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของมนุษย์และเป็นกีฬาที่เล่นด้วยมือซึ่งเป็นอวัยวะของร่างกายมนุษย์ที่ใช้ได้อย่างชำนาญที่สุด การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลจึงมีความจำเป็นและสำคัญมากที่จะส่งเสริมสมรรถภาพทางกายและพัฒนาทักษะการเล่นของผู้เล่น ความสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ แฮนด์บอลเป็นกีฬาที่ต้องเล่นเป็นทีม จึงช่วยส่งเสริมคุณลักษณะของผู้เล่นให้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของส่วนรวมผู้เล่นจะต้องรู้หน้าที่ในการเล่นทั้งของตนเองและของผู้อื่นและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพราะกติกาแฮนด์บอลได้กำหนดหน้าที่และขอบเขตของผู้เล่นไว้อย่างชัดเจนต้องอาศัยความร่วมมือและความสัมพันธ์ของผู้เล่นในทีมทุก ๆ คน จึงจะทำให้ทีมประสบความสำเร็จ ปัจจุบันแฮนด์บอลก็เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่มีความนิยมและสนใจอย่างแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ การพัฒนาของกีฬาแฮนด์บอลมีมาตามลำดับและนับว่าเป็นไปอย่างรวดเร็วมาก ไม่เพียงแต่จะเป็นที่นิยมเล่นกันเฉพาะในยุโรปเท่านั้น ในอเมริกาเหนือ แอฟริกาและเอเชีย ก็มีประชาชนสนใจเล่นกีฬานี้กันแพร่หลายทั่วโลกมากกว่า 120 ประเทศ ปัจจุบันประเทศในแถบ

เอเชียก็มีการแข่งขัน และมีการพัฒนาการเล่นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน รวมถึงมีการแข่งขันในซีเกมส์และกีฬาเอเชียนเกมส์ (พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ 2540 13)

สำหรับกีฬาแฮนด์บอลในประเทศไทย ได้รับความนิยมมากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ดังก็ได้บรรจุกีฬาแฮนด์บอลเข้าไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน และในปัจจุบันกีฬาแฮนด์บอลก็ได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา รวมทั้งในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยทุกสถาบัน นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาอื่นๆก็ได้บรรจุวิชาแฮนด์บอลไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนด้วยเช่นกัน (พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ 2540 14)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล พบว่าแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย และการวิ่งกระโดดยิงประตู เกมการเล่นในระหว่างช่วงการแข่งขันทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับจะเล่นโต้ตอบกันรวดเร็ว ดังนั้นทักษะการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ กับทักษะการยิงประตูจึงมีความสำคัญและใช้กันมากที่สุด เพราะทักษะการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่สามารถส่งลูกบอลได้ทั้งในระยะใกล้และไกล เป็นการส่งลูกที่ง่าย เป็นธรรมชาติและได้ผลมากที่สุด ประกอบกับทักษะการวิ่งกระโดดยิงประตูลักษณะการยิงประตูแบบนี้ส่วนมากจะได้ผลดีเพราะผู้ยิงประตูได้เข้าใกล้เขตประตูมากกว่าแล้ววิถีของลูกยังไปเร็วและแรงด้วย และแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายประหยัดเวลา เพราะใช้เวลาในการทดสอบไม่มากนัก ครู อาจารย์ผู้สอนและผู้จัดกิจกรรมกีฬาแฮนด์บอลตลอดทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬานี้ควรเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและศึกษาวิธีการเล่นเป็นอย่างดี เพื่อที่จะนำไปจัดกิจกรรมและถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย และแบบทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตูสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

- 1 ทำให้มีแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลใช้สำหรับนักศึกษาชายในระดับอุดมศึกษา
- 2 เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผล ทักษะในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลระดับอุดมศึกษา
- 3 เพื่อนำแบบทดสอบไปใช้ทดสอบวัดความสามารถทางทักษะของกีฬาแฮนด์บอล
- 4 ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาหาคุณภาพของเครื่องมือ เป็นนักศึกษาชายโปรแกรม วิชาเอกพลศึกษา และโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2547 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ผ่านการเรียนวิชาแอนดบอลตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ใน รายวิชาเอกของทั้งสองโปรแกรม จำนวน 30 คน

2 แบบทดสอบทักษะกีฬาแอนดบอลสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น ประกอบด้วยรายการทดสอบ 2 รายการดังนี้

- 2 1 แบบทดสอบการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย
- 2 2 แบบทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตู

กรอบแนวคิดของการวิจัย

แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย แบบทดสอบการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย และแบบทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตู การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย และแบบทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตู การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ วิธีการส่งลูกบอลในการเล่นแอนดบอลการส่งลูกที่ใช้มากที่สุดในการเล่นแอนดบอล คือ การส่งลูกบอลมือเดียวจากหัวไหล่ในระดับศีรษะ จะสามารถส่งลูกได้ทั้งในขณะที่อยู่กับที่และเคลื่อนที่ เป็นการส่งลูกที่ง่ายเป็นธรรมชาติ และได้ผลมากที่สุด เพราะลูกแอนดบอลพอดีกับมือเดียวที่จะใช้การขว้างส่งให้แก่งกันและกันนั้นได้ง่ายกว่าลูกบาสเกตบอล หรือลูกเน็ตบอล ถึงแม้ว่าการส่งแบบนี้จะใช้กำลังของการขว้างออกจากมือเพียงข้างเดียวก็สามารถทำให้ทิศทางการขว้างของลูกไปได้เร็วและแรง จากการวัดความเร็วของลูกบอลที่ขว้างเหนือไหล่โดยใช้ CDS Photocell System จำนวน 20 ครั้ง ความเร็วสูงสุดของลูกบอลโดยเฉลี่ยของลูกแอนดบอล = 21.2 เมตร / วินาที และความเร็วของลูกบอลที่เคลื่อนที่จากการขว้างจะลดลงตามน้ำหนักของลูกบอล (คิมตากะ นาเกซาว่า และฮิโร ยามาโมโต 1985 379 - 384) สำหรับการวิ่งกระโดดยิงประตู ในการเล่นแอนดบอลผู้เล่นมีโอกาสใช้วิธีกระโดดยิงประตูได้บ่อย ๆ บางครั้งผู้เล่นอาจจะถือลูกบอลวิ่งมาสองก้าว ก้าวที่สามก็กระโดดขึ้นจากพื้นแล้วขว้างลูกบอลจากหัวไหล่ไปยังประตู แบบเดียวกับการกระโดดยิงประตู และการยิงประตูเป็นหัวใจสำคัญในการเล่นแอนดบอล การวิ่งกระโดดยิงประตูผู้เล่นสามารถเข้าใกล้ประตูได้มาก ทำให้ทิศทางของลูกบอลมีความรุนแรง แม่นยำในการกระโดดยิงประตู เพราะผู้ยิงประตูกระโดดขึ้นลอยตัวอยู่ในอากาศจึงทำให้เกิดผลดี คือ ทำให้อยู่เหนือฝ่ายตรงข้าม สามารถมองเห็นทิศทางของการยิงได้ชัดเจน (สมศักดิ์ ศิริอนันต์ และ สุรินทร์ เทียมเพชร 2546 39) จึงทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะนำทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ และทักษะการยิงประตูมา สร้างแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมายและแบบทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตู สำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชายโปรแกรมวิชาเอกพลศึกษาและโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2547 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ผ่านการเรียนวิชาแฮนด์บอลตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ในรายวิชาเอกของทั้งสองโปรแกรม

2 แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล หมายถึง แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 2 รายการคือ การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย และการวิ่งกระโดดยิงประตู

3 การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ หมายถึง การขว้างลูกบอลที่ใช้กำลังของการขว้างออกจากมือเพียงข้างเดียวให้เข้าเป้าหมายบนฝาผนัง

4 การวิ่งกระโดดยิงประตู หมายถึง การถือลูกบอลวิ่งมาสองก้าว ก้าวที่สามก็กระโดดจากพื้นแล้วขว้างลูกบอลจากหัวไหล่ไปยังประตู ในขณะที่ลอยตัวอยู่ในอากาศ แล้วลงสู่พื้นด้วยเท้าทั้งสอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาสรุปได้ดังนี้

- 1 การวัดและประเมินผลทางการศึกษาทั่วไป
- 2 การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาและกีฬา
- 3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอล
- 4 งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบทักษะทางกีฬา
 - 4 1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4 2 งานวิจัยในประเทศ

การวัดและประเมินผลทางการศึกษาทั่วไป

กรรวิ บุญชัย (2545 1) ได้กล่าวถึงหลักการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไว้ดังนี้

- 1 เป้าหมายหลัก เพื่อการพัฒนาผู้เรียน
- 2 ใช้เครื่องมือและวิธีที่หลากหลายเพื่อวัดพัฒนาการด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานหลักสูตรได้อย่างน่าเชื่อถือและเป็นธรรม
- 3 ให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถที่ได้จากการเรียนรู้ โดยการกระทำหรือปฏิบัติจริงอย่างครบขั้นตอน และการใช้กระบวนการทำงานและเกณฑ์การประเมินที่ใกล้เคียงกับมาตรฐานในสภาพจริงของวงการอาชีพ
- 4 กิจกรรมการประเมินเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าทางการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนที่ดำเนินควบคู่กันอย่างต่อเนื่อง
- 5 มีการจัดเก็บข้อมูลการประเมินอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาผู้เรียน การตัดสินผลการเรียน การศึกษาต่อ และการรายงานประจำปีในระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

สมนึก ภัททิยธนี (2541 9) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลทางการศึกษา ดังนี้

- 1 ประโยชน์ต่อนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองมีความรู้ ความสามารถเด่น – ด้อย เพียงใด มีความสามารถอยู่ในระดับใด และหากมีข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไข ช่วยให้นักเรียนเห็นความสามารถและความถนัดของตนเอง ทำให้เข้าใจตนเองยิ่งขึ้น ช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและเข้าใจบทเรียนเพิ่มขึ้น

2 ประโยชน์ต่อครูผู้สอน เป็นข้อมูลให้ครูได้เตรียมการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้ครูได้รู้จักนักเรียนในด้านต่างๆ ละเอียดมากขึ้นช่วยให้ครูสามารถรายงานผลการศึกษานักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์ฝ่ายแนะแนวและสถาบันการศึกษาที่นักเรียนจะไปเรียนต่อได้ทราบ

3 ประโยชน์ต่อฝ่ายแนะแนว ฝ่ายแนะแนวจะนำผลการเรียนไปประกอบการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ช่วยให้ฝ่ายแนะแนวแนะนำนักเรียนหรือแนะแนวอาชีพได้ถูกต้อง เพราะการวัดผลและประเมินผลช่วยให้เราทราบว่าใครถนัดด้านใด อย่างไร และช่วยให้ฝ่ายแนะแนวเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนต่อผู้บริหาร

4 ประโยชน์ต่อฝ่ายบริหาร ช่วยในการวางแผนการเรียนการสอน และการบริหารโรงเรียนให้ถูกต้องยิ่งขึ้น เช่น การจัดครูเข้าชั้น การส่งเสริมการสอนเด็กเรียนช้า การจัดการสอนซ่อมเสริม เป็นต้น ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน ได้แก่ การเลื่อนชั้น การรับนักเรียนใหม่ การจัดชั้นเรียนและแนวทางในการใช้หลักสูตร

การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาและกีฬา

การวัดผล (Measurement) เป็นกระบวนการหาปริมาณของการพัฒนาหรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่อาจมองเห็นได้ เช่น การชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง สิ่งเหล่านี้ใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วมาวัด คือ เทปวัดระยะ เครื่องชั่งน้ำหนัก ส่วนปริมาณที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรงคือ พัฒนาการด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความเข้าใจ ความแข็งแรง ความสามารถในการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ความรู้สึกต่าง ๆ ทัศนคติ ฯลฯ ผู้วัดผลจะต้องสร้างสถานการณ์ให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมก่อนจึงจะวัดได้ เช่น การวัดความรู้ ความเข้าใจ อาจใช้การตั้งคำถาม การสัมภาษณ์ หรือการเขียนตอบ การวัดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ก็ต้องให้ผู้ที่ถูกวัดผลได้ปฏิบัติตามแบบทดสอบต่างๆ เป็นต้น

การประเมินผล (Evaluation) เป็นการนำเอาผลหรือปริมาณที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน เพื่อพิจารณาว่าสิ่งต่าง ๆ หรือผู้ที่ถูกประเมินผลนั้นดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใด อาจกล่าวได้ว่าการประเมินผลเป็นการหาคุณภาพของผลที่ได้มาจากการวัดผลด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วหรือที่กำหนดขึ้นมานั่นเอง เกณฑ์หรือมาตรฐานอาจได้มาจากคานิยมของสังคม จากความเห็นของคนส่วนมากหรือมาจากการวิจัยก็ได้

ความหมายของการประเมินผลสรุปได้อีกดังนี้

1 การประเมินผลคือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการใช้ข้อมูลให้สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษา

2 การประเมินผลคือ ระบบการเก็บรวบรวมเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อตัดสินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนว่าเป็นความจริงหรือไม่ และยังเป็นการตัดสินจำนวนหรือระดับของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนด้วย

3 การประเมินผล คือ กระบวนการตัดสินเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้อง การเลือกข้อมูลที่เหมาะสม และการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำการตัดสินผลต่อไป

ฉะนั้นกระบวนการประเมินผลจึงประกอบด้วย

- 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม (การวัดผล)
- 2 การตัดสินคุณค่าของข้อมูลด้วยการเปรียบเทียบกับมาตรฐานบางอย่าง (หาคุณภาพ)
- 3 การตัดสินด้วยการใช้พื้นฐานจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น และทำการแปลความหมาย

ออกมา

แบบทดสอบ (Test) หมายถึง แบบ (Form) หรือเครื่องมือ (Tool) หรือ กระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมพันธ์หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา แบบทดสอบนี้ใช้วัดสิ่งที่เราไม่สามารถวัดโดยตรงได้ ซึ่งจะวัดได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นแสดงผล หรือการกระทำออกมา ก่อน เช่น จะวัดความสามารถทางปัญญา ก็ให้ผู้นั้นทำข้อสอบผลก็จะออกมา หรือต้องการวัดกำลังใจ ก็ต้องให้มีการกระโดด ถ้ามีกำลังใจก็กระโดดได้ไกลหรือได้สูงมาก มิใช่เอาเทปมาวัดขา ถ้าขาโตก็มีกำลังใจ หรือต้องการจะทราบว่านักเรียนเล่นบาสเกตบอลได้ดีเพียงใด ก็ให้ นักเรียนเล่นให้ดู ผู้วัดก็จะทราบได้แบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการประเมินผล (วิริยา บุญชัย 2528 : 8)

ลักษณะของแบบทดสอบที่ดี

1 ความเชื่อมั่น (Reliability) ความถูกต้องที่ข้อสอบวัดได้ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการจะวัดตรงตามเป้าหมาย

2 ความเที่ยงตรง (Validity) แบบทดสอบนั้นหรือข้อสอบนั้น เมื่อสอบไปแล้วผู้ตรวจสามารถให้คะแนนได้คงที่และแน่นอน ไม่ว่าจะใช้แบบทดสอบเดิมไปทำการทดสอบกับกลุ่มผู้เรียนกลุ่มเดิมอีก ผู้เรียนก็จะตอบหรือทำได้เหมือนเดิม

3 ความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นแบบทดสอบที่ยุติธรรมในการให้คะแนน ใครจะให้ก็ได้ผลเหมือนกัน

4 ความง่าย (Simplicity) เป็นแบบทดสอบที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ง่ายต่อการบริหารและจัดการ

5 ความเป็นมาตรฐาน (Uniformity) เป็นแบบทดสอบที่มีเกณฑ์มาตรฐานที่แน่นอนไว้เปรียบเทียบอยู่แล้ว

6 การใช้เวลา (Time) เป็นแบบทดสอบที่ไม่ใช้เวลามากเกินไปในการสอนหรือในการตรวจ และมีความประหยัด (Economics)

แบบทดสอบที่ใช้ประโยชน์ได้ดีคือ แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Tests) เพราะมีลักษณะที่ดีครบถ้วน (วาสนา คุณาภิสิทธิ์ 2541 184 – 185)

สก็อตต์ และเฟรนช์ (Scott and French 1970 27 – 48) กล่าวถึงคุณสมบัติของแบบทดสอบทางพลศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพว่าควรประกอบด้วย

- 1 วัดทักษะที่สำคัญในกีฬานั้น ๆ
- 2 เป็นสภาพที่คล้ายคลึงกับสภาพการเล่นจริง
- 3 ควรวัดผู้ทดสอบแต่ละคน โดยผลการทดสอบไม่ขึ้นอยู่กับบุคคลที่ 2 หรือบุคคลอื่น
- 4 ควรส่งเสริม ทำทางการเล่นได้ดี ไม่ควรยากเกินไป
- 5 มีวิธีการเล่นให้คะแนนอย่างชัดเจนถูกต้อง
- 6 การกำหนดจำนวนครั้งในการปฏิบัติควรจะแน่นอนและเพียงพอ
- 7 มีจุดมุ่งหมายที่ดี และดึงดูดความสนใจ
- 8 สามารถนำคะแนนที่ได้มาตัดสินหรือหาคุณภาพทางสถิติได้
- 9 เป็นเครื่องมือในการแปลความหมายในการปฏิบัตินั้น

นอกจากนั้น จอห์นสัน และเนลสัน (Johnson and Nelson 1986 59 – 63) ได้อธิบายถึงเกณฑ์ในการเลือกแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานว่าควรมีลักษณะที่เป็นฐานสำคัญ 4 ประการคือ

- 1 ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง วัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย
- 2 ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ความแน่นอน คงที่ในการวัด โดยผู้รับการทดสอบหลายครั้งก็ได้ผลเหมือนเดิม

3 ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง มาตรฐานการวัดที่แน่นอนชัดเจนในการดำเนินงาน การให้คะแนน แม้จะวัดโดยผู้วัดหลายคนก็ได้คำตอบหรือคะแนนเท่ากัน

4 มีเกณฑ์ปกติ (Norms) เพื่อใช้เป็นตัวแทนของประชากรเฉพาะกลุ่ม ได้ให้ความหมายเกณฑ์ปกติว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ได้จากการคำนวณค่าทางสถิติแบบทดสอบแต่ละแบบที่จะนำไปใช้จะมีเกณฑ์ปกติเอาไว้ เพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนผู้เข้ารับการทดสอบว่าอยู่ในระดับไหน โดยมีหลักเกณฑ์ในการสร้างเกณฑ์ปกติดังนี้ (ผาณิต บิลมาศ 2530 18)

- 1 มาจากกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ ทำให้มีความคลาดเคลื่อนน้อย
- 2 การสุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มที่กระจายในประชากรทั่วไป
- 3 กลุ่มตัวอย่างที่นำมาต้องเป็นตัวแทนประชากรได้จริง ๆ
- 4 เกณฑ์ปกติต้องใช้เฉพาะกลุ่มที่กำหนดเท่านั้น
- 5 จะต้องคำนวณเกณฑ์ปกติของแต่ละข้อย่อยก่อน แล้วจึงคำนวณหาเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทั้งหมด

ดังนั้น แบบทดสอบที่ดีที่จะวัดผลทักษะกิริยานั้นจึงควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อถือได้ มีความปรนัย และมีเกณฑ์ปกติเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ของประชากรกลุ่มนั้นๆ นอกจากนั้นแล้วก็ควรพิจารณาถึงลักษณะอื่น ๆ ประกอบอีกด้วย เช่น ไม่ยากเกินไป ดึงดูดความสนใจของผู้รับการทดสอบ มีลักษณะที่ประหยัดทั้งสถานที่ เวลา และบุคลากร และมีสภาพที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์เล่นจริง

ประโยชน์ของแบบทดสอบ

การนำแบบทดสอบทักษะกิริยาไปใช้ มีประโยชน์ดังต่อไปนี้ (ผาณิต บิลมาศ 2530 : 53)

- 1 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ (Measurement of Achievement) คือ การใช้แบบทดสอบทักษะเพื่อวัดความก้าวหน้าของนักเรียนว่ามีการพัฒนาอย่างไรหรือมีระดับความน่าพอใจในระดับใด
- 2 เพื่อให้เกรดหรือคะแนน (Grading or Marking) เมื่อนักเรียนได้เรียนรายวิชาไปแล้ว จึงต้องมีการประเมินผล เพื่อจะได้ทราบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ได้เกรดใด หรือได้คะแนนเท่าใด
- 3 เพื่อแบ่งกลุ่ม (Classification) เมื่อมีการประเมินผลแล้ว เราจะทราบว่าผู้เรียนแต่ละคน จะมีระดับการเรียนรู้ในระดับใด เช่น ระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง ทำให้แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถได้ จึงทำให้เกิดความยุติธรรม
- 4 เพื่อเกิดแรงจูงใจ (Motivation) นักเรียนจะเกิดความพยายามเพื่อที่จะให้ได้คะแนนมาก ๆ โดยที่นักเรียนไม่ต้องแข่งขันกับเพื่อน ๆ แต่เป็นการแข่งขันกับตัวเอง ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนา
- 5 เพื่อการฝึก (Practice) นักเรียนจะฝึกซ้อมตามรายการทดสอบ ทำให้เกิดการพัฒนา และเป็นการทดสอบตัวเอง ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้ประสบผลสำเร็จในทักษะกิริยาประเภทต่าง ๆ
- 6 เพื่อการวินิจฉัย (Diagnosis) การพัฒนาทางทักษะเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่ง ในการเรียนการสอน การวินิจฉัยถึงความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับ ถือว่าเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งในการสอนพลศึกษา เมื่อใช้แบบทดสอบทำให้ครูผู้สอนพบจุดบกพร่องของเด็ก
- 7 เครื่องช่วยสอน (Teaching Aids) โดยธรรมชาติเด็กแล้ว เด็กมีความอยากรู้ความก้าวหน้าของตนเอง และพัฒนาตนเอง แบบทดสอบจะเป็นเครื่องช่วยสอนแทนครูได้เป็นอย่างดี
- 8 เครื่องมือในการแปลความหมาย (Interpretive Tool) การแปลผลการเรียนพลศึกษาจำเป็นต้องใช้แบบทดสอบ เพื่อแปลผลเป็นตัวเลขแจ้งให้เด็ก ให้ผู้บริหารและผู้ปกครองได้ทราบผลการเรียน
- 9 การแข่งขัน (Competition) เมื่อนักเรียนได้ทำการแข่งขัน หรือทำคะแนนได้มาก ๆ ในแต่ละรายการ จึงชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จในโครงการพลศึกษา

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกีฬาแฮนด์บอล

การเล่นแฮนด์บอล

พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ (2540 14 – 17) ได้กล่าวไว้ว่า ในการเล่นแฮนด์บอลจะประกอบ ด้วยทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะในการจับลูกและขว้างลูกในมุมที่แตกต่างกัน คล้าย ๆ กับทักษะที่ใช้ในการเล่นบาสเกตบอล เกมการเล่นแฮนด์บอลจะ เกี่ยวข้องกับทักษะที่มีความหลากหลาย เช่น ความเร็วที่ใช้ในการเล่น การรับและส่งลูกบอล การยิงประตู รวมทั้งการปะทะกับฝ่าย ตรงข้าม

ทักษะพื้นฐานของกีฬาแฮนด์บอล

1 การทรงตัว

ท่าของการทรงตัว เป็นรากฐานที่สำคัญยิ่ง เป็นจุดเริ่มต้น ของการเคลื่อนไหวที่ ต่อเนื่องในการปฏิบัติของเท้าและส่วนอื่น ๆ ของอวัยวะในร่างกาย ต้องมีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายที่มรุกหรือที่มรับก็ตาม

2 การครอบครองลูกบอล

การครอบครองลูกบอล หมายถึง การถือลูกเพื่อเตรียมตัวที่จะส่งลูกหรือยิงประตู จุดที่มือสัมผัสกับลูก ให้นิ้วมือทั้งห้าและสันมือเป็นจุดสัมผัสลูก นิ้วทุกนิ้วกางออก ใช้ปลายนิ้ว บังคับลูกอย่าให้อุ้งมือสัมผัสผิวลูกบอล การถือลูกบอล กีฬาแฮนด์บอลสามารถจับลูกหรือถือลูก ได้ทั้งมือเดียวและสองมือ สามารถครอบครองโดยการเปลี่ยนมือกลับไปกลับมาได้ ทั้งนี้อนุญาต ให้จับหรือถือลูกบอลไว้ในครอบครอง นานไม่เกิน 3 วินาที ดังนั้นผู้เล่นจะมีเวลาดัดสินใจภายใน 3 วินาที เพื่อส่งบอลหรือเลี้ยงลูกบอลหรือยิงประตู ขณะเดียวกันกติกากำหนดให้ผู้เล่นที่ถือ ลูกบอลอยู่สามารถก้าวเท้าได้ 3 ก้าว แต่ทั้งนี้ต้องภายในระยะเวลา 3 วินาที

3 การรับลูกบอล

การรับลูกบอลเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่ง ผู้ที่จะรับลูกบอลให้ได้ดีนั้น จะ ต้องมีการฝึกและเรียนรู้วิธีการปฏิบัติ การจัดนิ้วมือในการรับลูกบอลไม่ว่าลูกบอลจะมาใน ลักษณะใดก็สามารถรับได้หมดด้วยมือทั้งสองข้าง

หลักการรับลูกบอล

- 1 ในขณะที่รับลูกบอลสายตามองดูลูกบอลเสมอ ไม่ควรมองดูตัวผู้ส่งลูก
- 2 ตำแหน่งการทรงตัวสุดท้ายต้องอยู่ในตำแหน่งการทรงตัวที่มั่นคงพร้อมที่จะใช้ การเคลื่อนไหวในการรุกได้ทุกทิศทาง
- 3 ใช้มือในการจับลูก ควรใช้ทั้งสองมือ อย่าจับลูกบอลด้วยอุ้งมือเพราะอาจจะทำ ให้ลูกบอลมีการกระดอนออกมาได้
- 4 ความเร็วของลูกบอล ความสูงและความเร็วของผู้รับลูกบอลต้องมีความสัมพันธ์กัน

5 อย่างยืนรอรับลูกบอลเฉย ๆ ต้องวิ่งเข้าหาลูกบอล ถ้าลูกบอลลอยมาสูงก็ต้องกระโดดขึ้นรับ ต้องเหยียดแขนออกไปให้สูงสุดพอดีกับลูกที่ลอยมา นิ้วกางออกอย่าให้ลูกถูกอ้อมมือ เมื่อจับลูกได้แล้วต้องดึงลูกบอลให้ลงมาครอบครอง

4 การส่งลูกบอล คือ

1 ผู้รับ - ผู้ส่งจะต้องส่งไปยังผู้รับอย่างแม่นยำ เป้าหมายในการส่งคือระดับอกของผู้รับซึ่งถือว่าเป็นเป้าหมายที่จะทำให้ผู้รับ รับได้ง่ายที่สุด

2 ทิศทางส่งลูกไปข้างหน้า ทางซ้าย ทางขวา หรือย้อนหลัง ไปยังตำแหน่งที่ผู้รับยืนอยู่ การหลอกเพื่อส่งลูกเป็นสิ่งที่ทำให้คู่ต่อสู้หลงทาง

3 ความเร็วต้องมีการกระกระยะหรือคาดคะเนระยะทางระหว่างผู้ส่งและผู้รับ เพื่อที่จะได้ส่งลูกออกไปได้ตามแรงที่เหมาะสม

การส่งลูกบอลจะมีการส่ง ดังนี้

1 การยืนส่งลูกบอล

1 1 ส่งด้วยมือเดียว

1 2 ส่งด้วยสองมือ

2 การกระโดดส่งบอล

2 1 ส่งด้วยมือเดียว

2 2 ส่งด้วยสองมือ

5 การเลี้ยงลูกบอล

การเลี้ยงลูกบอล คือ ในขณะที่ยืนหรือเคลื่อนที่พยายามบังคับลูกบอลให้กระทบพื้นหรือกลิ้งไปบนพื้นด้วยอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย ผู้เล่นจะก้าวก็ก้าวก็ได้ในระหว่างที่กำลังเลี้ยงลูกบอลอยู่

6 การหมุนตัว

การหมุนตัวเป็นทักษะที่ต้องการการฝึกฝนอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง เพราะเป็นลักษณะการเล่นที่ต้องอาศัยความสามารถด้านต่าง ๆ มาประกอบกันด้วย แยกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ 1 การหมุนตัวอยู่กับที่ และ 2 การหลอกหมุนตัวกลับ

1. การหมุนตัวอยู่กับที่

การหมุนตัว ถือเป็นทักษะเริ่มต้นนำไปสู่การบัง กติกาอนุญาตให้ผู้เล่นถือลูกบอลอยู่สามารถก้าวเท้าได้สูงสุด 3 ก้าว

การก้าวเท้าในการหมุนตัว คือ ขณะยืนอยู่ด้วยเท้าทั้งสองข้างแล้วยกเท้าหนึ่งขึ้นและวางเท้านั้นลงอีกครั้ง หรือเคลื่อนเท้าจากที่หนึ่งไปยังที่อื่น ๆ โดยที่เท้าอีกเท้าหนึ่งเป็นเท้าหลักอยู่กับพื้น ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 3 วินาที

2 การหลอกหมุนตัวกลับ

เป็นทักษะพื้นฐานนำไปสู่การยิงประตู การกลับตัวโดยการหมุนนี้จุดประสงค์ก็คือ การหลอกล่อ และหนีฝ่ายป้องกัน ในการหลอกหมุนตัวอาจทำให้ทั้งซ้าย ขวา แต่เวลาหมุนตัวกลับต้องทำให้เร็ว น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าหลักในการหมุน

7 การยิงประตู

การเข้าทำประตูฝ่ายตรงข้ามมีวิธีการและทักษะแตกต่างกัน ทั้งนี้การเลือกนำไปใช้ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และการตัดสินใจของผู้เล่น จึงแยกออกได้ดังนี้ คือ การยิงประตูกับการกระโดดยิงประตูมือเดียวเหนือไหล่

การกระโดดยิงประตู (Jump Shots)

การกระโดดยิงประตูโดยทั่วไปแล้วใช้การก้าว 3 ก้าว และกระโดดยิงประตู ผู้ปฏิบัติจะเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง 3 ก้าววิง หากไม่มีฝ่ายตรงข้ามมาป้องกันในช่วงที่รับลูกที่ส่งมาอย่างรวดเร็ว ก็สามารถที่จะกระโดดยิงประตูได้ การเคลื่อนที่ 3 ก้าว ส่วนใหญ่จะเป็นไปในรูปของการเคลื่อนที่แบบซิกแซก เพื่อหลบหลีกฝ่ายป้องกันที่คอยตั้งรับอยู่

ในการเล่น ผู้เล่นมักจะชำเลื่องมองตำแหน่งผู้เล่นฝ่ายเดียวกันก่อนที่จะยิงประตูมากกว่าที่จะมองฝ่ายป้องกัน ลักษณะของการยิงประตูจะขึ้นอยู่กับรูปแบบของการป้องกันของฝ่ายตรงข้าม และสถานการณ์ในขณะนั้นไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว การกระโดดยิงประตูด้วยการขว้างลูกเหนือไหล่จากการเหวี่ยงแขนไปด้านหลัง (Back court jump shot) จะมีความรุนแรงกว่าการยิงประตูจากการกระโดดยิงประตูด้วยการขว้างลูกบอลต่ำกว่าไหล่จากทางด้านข้างลำตัว (Wing jump shots) หรือการกระโดดยิงด้วยการบิดลำตัวหรือเอี้ยวตัว (Circle jump shots)

การกระโดดยิงประตูของการเล่นแฮนด์บอลมี 3 ลักษณะ คือ (Adrian and Cooper 1995 408 – 410)

- 1 การกระโดดยิงด้วยการเหวี่ยงแขนไปข้างหลัง (Back court jump shot)
- 2 การกระโดดยิงด้วยการขว้างลูกต่ำกว่าไหล่ทางด้านข้างลำตัว (Wing jump shot)
- 3 การกระโดดยิงด้วยการบิดลำตัว (Circle jump shot)

การกระโดดยิงจากการเหวี่ยงแขนไปข้างหลัง (Back court jump shot) เป็นการกระโดดยิงประตูที่สามารถเหวี่ยงแขนขว้างลูกบอลได้มีมุมกว้างที่มากขึ้น ในขณะที่กระโดดลอยตัวขึ้นไปข้างหน้าบิดลำตัว เพื่อเป็นการเพิ่มแรงในการยิงประตูให้มากขึ้น ลูกบอลถูกเหวี่ยงไปข้างหลังเหนือศีรษะเล็กน้อย การขว้างลูกบอลเข้าประตูนั้น ลูกบอลจะต้องอยู่ในตำแหน่งเหนือศีรษะในจุดที่สูงที่สุด ด้วยการวัดข้อมืออย่างเต็มที่ เป้าหมายของการยิงประตูจะอยู่บริเวณด้านล่างของประตู เนื่องจากผู้รักษาประตูจะเคลื่อนไหวส่วนเท้าได้ช้ากว่าส่วนมือของเขาจึงไม่สามารถจะสกัดกั้นลูกบอลได้ดีกว่าการใช้มือ

การกระโดดยิงจากทางด้านข้าง (Wing jump shot) เป็นการกระโดดยิงประตูจากทางด้านข้างที่มีมุมยิงแคบ ยิงประตูโดยลูกบอลอ้อมผานลำตัว แขน และเท้าของผู้รักษาประตู โดยการกระโดดลอยตัวเข้าไปในเขตประตู การขว้างลูกหรือยิงลูกคล้ายกับการยิงแบบ Back court Jump shot แต่ตำแหน่งของลูกจะอยู่ต่ำกว่าหรือขว้างลูกในลักษณะที่ขนานกับพื้น

การกระโดดยิงด้วยการบิดลำตัว (Circle jump shot) ผู้เล่นฝ่ายรุกจะเคลื่อนที่เป็นรูปวงกลมสลับกันไปมาชิดกับแนวป้องกันของฝ่ายตรงกันข้าม เพื่อหาทางเข้ายิงประตู ลักษณะของการกระโดดยิงประตูแบบนี้ ใช้การกระโดดบิดลำตัวขว้างลูกผ่านแนวป้องกันของฝ่ายตรงกันข้ามเข้าประตู การออกแรงขว้างจะน้อยกว่าแบบแรกหรือแบบที่ 2 การขว้างใช้การบิดแขนและข้อมือ

การยืนยิงประตู (Set Shots) ผู้ยิงไม่ต้องกระโดดลอยตัวไปข้างหน้า ใช้การยืนบนพื้นแล้วขว้างลูกให้เป็นเส้นตรงเข้าประตู การยืนยิงประตูในบางครั้งอาจโยกตัวหลอกก่อนยิงประตูได้

จรินทร์ ธานีรัตน์ และ ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2543 8 – 11) ได้กล่าวถึงทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาแฮนด์บอลไว้ดังนี้

ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล การรับและส่งลูก ถือว่าเป็นหลักเบื้องต้นที่สำคัญที่จะต้องฝึกหัดก่อนอื่น ถ้าผู้เล่นมีความชำนาญและความแม่นยำในการรับและการส่งแล้ว ความสำเร็จและความสะดวกในการเล่นทีมก็จะมีความขึ้น การรับลูกบอลเป็นทักษะสำคัญอีกประการหนึ่งของทีมฝ่ายรุก ผู้ที่จะรับลูกบอลให้ได้ดีนั้นจะต้องรู้จักวิธีจับนิ้วมือในการรับลูกบอลไม่ว่าจะเป็นการส่งของเพื่อนร่วมทีมเดียวกัน หรือการตัดเอาลูกจากคู่แข่งชั้น หรือการกระโดดเพื่อแย่งลูก หรือลูกบอลจะมาในลักษณะใดก็ตาม ผู้รับควรรับด้วยมือทั้งสองเสมอ การส่งลูกบอล หลักสำคัญในการส่งลูกบอลอยู่ที่ว่าผู้ส่งสามารถส่งไปยังผู้รับได้อย่างแม่นยำ เป้าหมายในการส่งไปก็คือการส่งลูกสองมือระดับอก เป็นการส่งลูกบอลที่ใช้กันมาก เพราะเป็นวิธีการส่งที่ง่ายทั้งผู้ส่งและผู้รับ เป็นการส่งลูกในระยะสั้นที่มีความแน่นอน ซึ่งถือเป็นระยะที่ผู้รับจะรับได้ดีที่สุด การส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “การขว้างลูกบอล” เป็นการส่งที่เหมาะสมสำหรับการส่งในระยะไกลๆ คล้ายการขว้างลูกเบสบอล เป็นวิธีที่ใช้มากในการเล่นแฮนด์บอล

การเลี้ยงลูกบอลในกีฬาแฮนด์บอลถือว่ามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากีฬาบาสเกตบอล วิธีการเลี้ยงเหมือนกันแต่ผิดกันตรงที่วาลูกแฮนด์บอลเล็กกว่าลูกบาสเกตบอล โอกาสที่ใช้ในการเลี้ยงลูกบอลเป็นส่วนมากก็ได้แก่การเลี้ยงลูกบอลหลบหลีกคู่ต่อสู้ การเลี้ยงเดี่ยวเข้ายิงประตู การเลี้ยงเมื่อรับลูกได้และไม่มีผู้ป้องกัน และการเลี้ยงเพื่อรอโอกาสส่งไปให้พวกเดียวกัน

การเลี้ยงลูกบอลในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล มีการเลี้ยงลูกได้ 2 วิธีคือ

1 การเลี้ยงลูกต่ำ ใช้ในโอกาสที่ต้องการจะเปลี่ยนทิศทางโดยเร็ว หรือหลบหลีกคู่ต่อสู้ในกรณีที่ผู้ป้องกันเข้ามาป้องกันอย่างใกล้ชิด

2 การเลี้ยงลูกสูง ใช้ในโอกาสที่ต้องการนำลูกบอลไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งไม่มีฝ่ายตรงข้ามเข้าขวางหน้าหรือเข้าประชิดตัว ไม่มีสาเหตุที่ต้องทำให้เปลี่ยนทิศทางหรือหลบหลีก

การยิงประตู การเล่นแฮนด์บอล การยิงประตูถือเป็นหัวใจในการเล่นเพราะทีมใดที่ยิงประตูได้แม่นยำกว่า แม้ว่าทักษะอื่นจะอ่อนไปบ้าง ก็ยังมีหนทางที่จะประสพชัยชนะได้ การขว้างลูกบอลจากมือเพื่อให้เข้าประตูด้วยความมั่นใจ ด้วยความหวัง และมีความแม่นยำสูงเพียงใด ย่อมหมายถึงความหวังแห่งชัยชนะ ผู้เล่นทุกคนจะต้องฝึกฝนวิธียิงประตูแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำตามลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้คือ การยืนขว้างอยู่กับที่ การวิ่งขว้างในการเล่นแฮนด์บอลนั้น อนุญาตให้ผู้เล่นก้าวไปได้ 3 ก้าวในขณะที่ ทำการครอบครองลูกบอลในการยิงประตูแบบวิ่งขว้าง เราจึงใช้การวิ่งไป 3 ก้าวแล้วจึงขว้างลูกบอลเข้าประตู เพราะการก้าว 3 ก้าวจะทำให้ผู้ขว้างเข้าไปใกล้จุดหมายยิ่งขึ้น การกระโดดขว้าง เป็นท่าหรือลักษณะที่ผู้เล่นส่วนมากใช้ อยู่เสมอ ในขณะที่ผู้ขว้างมีคู่ต่อสู้เข้าทำการป้องกันชิดตัวและอยู่ใกล้เส้นเขตประตู การวิ่งกระโดดขว้างและการล้มตัวขว้าง

การขว้างลูกหรือส่งลูกมือเดียว ใช้มากในการเล่นแฮนด์บอลเพราะลูกเล็กกว่า สำหรับ การยิงประตูนั้นเป็นหัวใจของการเล่นแฮนด์บอล ซึ่งประกอบด้วย (ฟอง เกิดแก้ว 2532 240 – 241)

- 1 การยิงประตูอยู่กับที่ (ยืนขว้างอยู่กับที่)
- 2 การวิ่งยิงประตู (การวิ่งขว้าง วิ่งได้ 3 ก้าว ขณะครองลูกบอล)
- 3 การกระโดดยิงประตู (กระโดดขว้าง) จำเป็นต้องใช้เสมอ
- 4 การวิ่งกระโดดยิงประตู (วิ่งกระโดดขว้าง)
- 5 การล้มตัวยิงประตู (ล้มตัวขว้าง)

พันศักดิ์ วอนนงษ์ (2540 14 – 17) ได้กล่าวว่า กีฬาแฮนด์บอลเป็นกิจกรรมที่เลือกสรรเป็นสื่อของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ อารมณ์ และสังคม กล่าวดังนี้คือ

- 1 ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกาย ทำให้มีกล้ามเนื้อที่แข็งแรง
- 2 เสริมสร้างความคล่องแคล่วว่องไว ความอ่อนตัว ความอดทนและพลัง
- 3 เสริมสร้างระบบการประสานระหว่างกล้ามเนื้อกับประสาทสัมผัสส่วนต่าง ๆ
- 4 ช่วยให้เซลล์ต่าง ๆ ของเนื้อเยื่อทำงานได้ดีขึ้น
- 5 ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต เนื่องจากระบบโครงกระดูกพัฒนาการได้ดี
- 6 พัฒนาและช่วยให้ระบบต่าง ๆ ในร่างกายทำงานได้ดีขึ้น
- 7 เสริมสร้างพละนามัยให้สมบูรณ์
- 8 เสริมสร้างบุคลิกภาพให้เป็นผู้สง่างามสมส่วน
- 9 ช่วยให้เกิดไหวพริบปฏิภาณในการตัดสินใจได้ถูกต้อง และรวดเร็ว

10 ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียดของร่างกายและจิตใจ

11 ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจ ในคุณค่าของการออกกำลังกาย ซึ่งจะช่วยให้เกิดนิสัยรักการออกกำลังกายต่อไป

12 ทำให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา เคารพกฎ กติกาและเป็นผู้ดูที่ดี

13 ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะต่าง ๆ

14 รู้จักตั้งรับและป้องกันและหลบหลีกคู่ต่อสู้ เป็นการฝึกในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

ประโยชน์ทางด้านจิตใจและอารมณ์

1 ช่วยให้เกิดความมั่นใจตนเอง กล้าตัดสินใจ

2 ช่วยให้เป็นบุคคลที่มีจิตใจที่หนักแน่น

3 ช่วยให้เกิดการตัดสินใจที่ฉับพลัน ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

4 การที่มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

5 ช่วยให้เกิดการยอมรับในตัวผู้เล่น

6 การเป็นผู้เสียสละให้ส่วนร่วม

7 เป็นการฝึกผ่อนระบายนความเครียด

8 ช่วยให้จิตใจและอารมณ์ สุขุมเยือกเย็นและรอบคอบดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ทางด้านสังคมทั่วไป

1 เป็นผู้มีระเบียบและวินัย เคารพกฎ กติกา

2 การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

3 เป็นผู้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

4 เป็นผู้ที่สามารถนำกีฬามาเป็นการชดเชยในการมั่วสุมที่ไม่ดี

5 การเล่นเป็นทีมเป็นการฝึกพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคม

6 ช่วยทำให้สามารถรู้จักการเข้าสังคม ไม่เกิดความประหม่าเคอะเขิน

7 ช่วยให้เกิดความสามัคคี เกิดมิตรภาพที่ดีระหว่างผู้เล่น

8 สามารถเป็นสื่อกลางในการสร้างมิตรภาพอันดีต่อประเทศและกลุ่มต่าง ๆ

คุณค่าของกีฬาแฮนด์บอล

กีฬาแฮนด์บอล เป็นกีฬาที่ดีที่สุดประเภทหนึ่งที่น่ามาใช้ในการกิจกรรมพลศึกษาและกิจกรรมนันทนาการ ใช้อุปกรณ์น้อยและราคาไม่แพง สามารถดัดแปลงสนามบาสเกตบอลมาใช้เล่นได้ แฮนด์บอล เป็นกีฬาที่ต้องอาศัยการเคลื่อนไหวที่เร็วและต้องใช้การทำงานในระบบหัวใจ

และการไหลเวียนเลือดที่สูง ต้องการทักษะทางกลไกสูง เช่นเดียวกับกีฬาประเภทอื่นทั่วไป ที่ประกอบด้วย การวิ่ง การกระโดด การขว้าง การรับ เป็นต้น มีกฎกติกาการเล่นที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย ผู้เล่นมีความเร็วสูงในการเล่นที่จะได้เปรียบกว่าผู้อื่น กีฬาแฮนด์บอล เป็นกีฬาที่สามารถเล่นได้ทุก ฤดูกาล ทั้งในร่มและกลางแจ้ง เป็นกีฬาที่ช่วยให้ผู้เล่นมีความ แข็งแรงและสนุกสนานตื่นเต้น สามารถฝึกได้ง่าย (Mood, et al 1991 433 – 434)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ชิก (Shick 1970 82 – 87) ได้ศึกษาค้นคว้าการสร้างแบบทดสอบทักษะการเป็นฝ่ายรับในกีฬาซอฟท์บอล สำหรับนักศึกษาหญิงระดับวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดทักษะการเป็นฝ่ายรับในกีฬาซอฟท์บอลแบบทดสอบประกอบด้วย 3 รายการ คือ

- 1 การขว้างลูกกระทบฝ่ามือ (Repeated Throw)
- 2 การรับลูกเลียดพื้น (Fielding Test)
- 3 การขว้างลูกเข้าเป้า (Target Test)

ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงแต่ละรายการและทั้งฉบับเท่ากับ 69, 70 , 63 , และ 75 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นแต่ละรายการและทั้งฉบับเท่ากับ 86 , 89 , 88 และ 88 ตามลำดับ

แบรดดี (Brady 1975 49) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอล สำหรับนักกีฬาชายระดับอุดมศึกษาและแบบทดสอบนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดแบ่งพวกนำไปปรับปรุงการสอน วัดทักษะและเป็นข้อมูลในการจัดอันดับ แบบทดสอบนี้มีหนึ่งรายการทดสอบ คือ การเล่นลูกบอลกระทบผนัง ภายในหนึ่งนาทีก อุปกรณ์ในการทดสอบประกอบด้วย ผนังหรือกำแพงคอนกรีตเรียบขีดเส้นบนผนังกว้าง 5 ฟุต สูงจากพื้น 11 ฟุตครึ่ง วิธีดำเนินการทดสอบ ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่ที่ใดก็ได้เมื่อได้รับสัญญาณ “เริ่ม” จากผู้ดำเนินการทดสอบ ให้ผู้เข้ารับการทดสอบโยนลูกบอลกระทบผนังก่อน เมื่อลูกบอลกระดอนออกมา ผู้เข้ารับการทดสอบเล่นลูกบอลกระทบผนังภายในเขตที่กำหนดให้ (จะเล่นโดยวิธีใดก็ได้ และให้ถูกต้องตามกติกา) กระทำเช่นนี้ ติดต่อกันไปเรื่อย ๆ ให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุดภายในเวลาหนึ่งนาที ให้ทำการทดสอบสองครั้ง และคิดคะแนนครั้งที่ได้มากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรง (Validity) เท่ากับ 86 ซึ่งหาได้จาก ผู้เชี่ยวชาญสี่คนและความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 925 ซึ่งหาได้โดยวิธีสอบซ้ำ (Test – Retest) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 282 คน แบรดดี แนะนำว่าแบบทดสอบนี้มีความเหมาะสมกับนักกีฬาชายระดับอุดมศึกษาและแบบ

ทดสอบนี้จะไม่มีความ แม่นยำ (accurate) ถ้าใช้วัดหรือทดสอบกับ นักศึกษาชายที่มีระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา หรือใช้ทดสอบกับผู้ที่มีความสามารถทางทักษะกีฬาบอลเลย์บอลต่ำ

โคแวกส์ (Barrow 1979 284 – 285 , citing Kovacs 1973 unpagged) ได้ศึกษาแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถโดยทั่วไปในกีฬาฟุตบอลและเจาะจงให้เป็นพื้นฐานในกีฬาฟุตบอล เพื่อทำนายความสามารถก่อนที่จะลงเล่นในสนามจริง แบบทดสอบที่ใช้คือ การเตะบอล (Bounce a Soccer Ball) ในพื้นที่วงกลมรัศมี 9 ฟุต ทดสอบครั้งละ 45 นาที 4 ครั้ง กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล 38 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มรวม นักกีฬา และผู้เริ่มเล่น โดยศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ของแม็คโดนัลด์ (McDonald) และการใช้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า เกณฑ์ความเที่ยงตรงกับแบบทดสอบของแม็คโดนัลด์ ของกลุ่มรวมนักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 71, 43 และ 80 ตามลำดับ ส่วนเกณฑ์ความเที่ยงตรงกับผู้เชี่ยวชาญของกลุ่มนักกีฬามีค่าเท่ากับ 37 และผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 79 การศึกษาความเชื่อมั่นนั้น กลุ่มรวมนักกีฬาและกลุ่มผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 97, 97 และ 95 ตามลำดับ ซึ่งแบบทดสอบนี้ จะมีความเที่ยงตรง ในกลุ่มผู้เริ่มเล่น มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่ความเชื่อมั่นสูงใกล้เคียงกัน

ครูว์ (Verducci 1980 334–335 , citing Crew 1968 unpagged) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายระดับวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วย 4 รายการ คือ ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝาผนัง การเลี้ยงบอล ความแม่นยำในการเตะโค้ง และการเตะบอลผลปรากฏว่า

- 1 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยใช้เกณฑ์จากผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้
 - ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝาผนัง เท่ากับ 88
 - การเลี้ยงบอล เท่ากับ 92
 - ความแม่นยำในการเตะลูกโค้ง เท่ากับ 94
 - การเตะบอล เท่ากับ 96
 - การทดสอบทุกรายการ เท่ากับ 98
- 2 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยการสอบซ้ำ (Test – retest) มีค่าดังนี้
 - ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝาผนัง เท่ากับ 97
 - การเลี้ยงบอล เท่ากับ 99
 - ความแม่นยำในการเตะลูกโค้ง เท่ากับ 99
 - การเตะบอล เท่ากับ 99

คิมิตากะ นากาซาว่า (Kimikata Nagazawa) และฮิโร ยามาโมโตะ (Hiro Yamamoto) (Juris Terauds and Jerry N Barham 1985) ทำการศึกษาประสิทธิภาพของการขว้างลูกบอลเหนือไหล่ โดยทำการวิเคราะห์ท่าทางการขว้างลูกบอลเหนือไหล่กับการหาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของเครื่องกล (Mechanical efficiency) ของร่างกายกับรูปแบบของการขว้างลูกบอลเหนือไหล่ของกีฬาเบสบอล แอนด์บอล และบาสเกตบอล ที่มีขนาดและน้ำหนักของลูกบอลที่ใช้แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์พบว่า

จากการวัดความเร็วของลูกบอลที่ขว้างเหนือไหล่โดยใช้ CDS photocell system จำนวน 20 ครั้ง ความเร็วสูงสุดของลูกบอลโดยเฉลี่ยของลูกแอนด์บอล (คิดเป็นเปอร์เซ็นต์) = 70% (21.2 เมตร/วินาที) การใช้ $\dot{V}O_2 \text{ max}$ ของผู้ขว้างโดยเฉลี่ย (ความหนักของงาน) = 48.0

ความเร็วสูงสุดของลูกเบสบอล (คิดเป็นเปอร์เซ็นต์) = 68.5% (29.1 เมตร / วินาที)
 $\dot{V}O_2 \text{ max} = 58.4$

ความเร็วสูงสุดของลูกบาสเกตบอล (คิดเป็นเปอร์เซ็นต์) = 68.1% (17.6 เมตร / วินาที)
 $\dot{V}O_2 \text{ max} = 47.8$

สรุปว่า ความเร็วของลูกบอลที่เคลื่อนที่จากการขว้างจะลดลงตามน้ำหนักของลูกบอล

การใช้พลังงานในการขว้างลูกบอล เบสบอล = 165.1 Cal แอนด์บอล = 107.8 Cal
 บาสเกตบอล = 187.1 Cal

ประสิทธิภาพของเครื่องกล (Mechanical efficiency) ของร่างกายในการขว้างลูกบอลเหนือไหล่ แอนด์บอล = 10.2% เบสบอล = 5.7% บาสเกตบอล = 6.3%

(วาลิต คาลิต เอ็ม อามิน, เทเรซ่า ไฮเรียด และทาเดอัส โบเบอร์ 1985 379 – 384) ได้ทำการวิเคราะห์คุณลักษณะด้านความแข็งแรงของนักกีฬาแอนด์บอล ซึ่งโดยพื้นฐานทั่วไปแล้วนักกีฬาแอนด์บอลจะต้องมีความแข็งแรงของร่างกายสูงเช่นเดียวกับนักกีฬาประเภทอื่น ๆ ที่มีการเล่นที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น ควรต้องมีการเสริมสร้างความแข็งแรงโดยใช้แรงต้านสูง และ RM ต่ำ การเล่นแอนด์บอลต้องการคะแนนที่ได้จากการยิงประตู ซึ่งหมายความว่า การขว้างลูก และการยิงประตูต้องใช้ความเร็วและความแม่นยำสูง ซึ่งหมายความว่า ในการเสริมสร้างความแข็งแรงนั้นควรต้องอาศัยการออกแรงต่อแรงต้านที่เร็วขึ้น โดยใช้แรงต้านที่ค่อนข้างต่ำ (Isokinetic exercise) เพื่อเพิ่มพลังในการขว้างลูกบอลและสามารถยิงประตูได้อย่างรวดเร็วและมีความแม่นยำมากขึ้น

ผลการศึกษาวิเคราะห์ พบว่า ความแข็งแรงของนักกีฬาโดยรวม = 715.8 นิวตัน เมตร (จากการวัดแรงดึงของกล้ามเนื้อ 6 กลุ่ม) แรงดึงของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการงอข้อศอก = 17.9% และกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเหยียดแขน = 32.6% ค่าเฉลี่ยของความแข็งแรงกล้ามเนื้อต่อน้ำหนักตัว = 8.5 นิวตัน เมตร / กิโลกรัม (Nm/Kg)

จากการเปรียบเทียบค่าโมเมนต์ของแรงกล้ามเนื้อในขณะขว้างลูกบอล พบว่า แรงดึงของกล้ามเนื้อในการงอข้อศอกและกล้ามเนื้อที่ใช้เหยียดแขนจะสูงกว่ากล้ามเนื้อมัดอื่น ๆ

ผู้เล่นในตำแหน่ง playmaker ควรต้องมีความแข็งแรงสูงเพื่อใช้ในการขว้าง (ส่ง) ลูกที่ไกลขึ้น พร้อม ๆ กับมีความสามารถในการกระโดดได้ดีด้วย

ผู้เล่นในตำแหน่ง pivots ควรมีความแข็งแรงแบบอยู่กับที่ (Static strength) สูง ผู้เล่นในตำแหน่งปีก ควรต้องมีทักษะ ความคล่องตัวและความสามารถในการกระโดดได้ดี และควรมีความแข็งแรงมากที่สุดในบรรดาผู้เล่นในตำแหน่งอื่น ๆ

สรุปผลการวิจัย

ผู้เล่นแฮนด์บอลควรพิจารณาจากความสามารถในการยิงประตู และความเหมาะสมของตำแหน่งการเล่น ผู้เล่นควรต้องมีคุณลักษณะที่มีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อโดยสมบูรณ์แบบและความสามารถในการขว้างหรือยิงประตู

ซาง และคณะ (Chang, et al 1998) แห่งมหาวิทยาลัยเทววน (Taywan) ได้ศึกษาจำนวนก้าวของนักกีฬาแฮนด์บอลที่มีระดับทักษะต่างกัน กีฬาแฮนด์บอลเป็นเกมที่ต้องใช้ความเร็วในการเคลื่อนที่ รวมทั้งการวิ่ง การกระโดด การรับลูก การขว้างลูก และการเลี้ยงลูกบอลที่จะต้องปฏิบัติรวมกันทั้งหมดโดยตลอดในเกมการแข่งขัน จำนวนก้าวที่ใช้ในขณะที่เล่นของผู้เล่นสามารถบ่งบอกได้ถึงประสิทธิภาพ และสมรรถภาพทางกายของผู้เล่นในขณะทำการแข่งขันได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาแฮนด์บอลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 11 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักกีฬาแฮนด์บอลทีมชาติ ปี ค.ศ. 1987 ผู้เข้ารับการทดสอบแต่ละคนจะทำการติดเครื่องวัดก้าวไว้ที่ข้อเท้า เพื่อวัดจำนวนก้าวที่ใช้ในขณะที่เล่น

ผลการวิจัยพบว่า

- 1 ไม่มีความแตกต่างกันของจำนวนก้าวที่ใช้ขณะที่เล่นระหว่างเพศชายและหญิง
- 2 ไม่มีความแตกต่างกันของจำนวนก้าวที่ใช้ขณะที่เล่นระหว่างกลุ่มทักษะที่ต่างกัน และกลุ่มอายุที่ต่างกัน

3 การแบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการทดสอบตามตำแหน่งที่เล่น พบว่า ผู้รักษาประตูและปีกซ้ายมีการใช้จำนวนก้าวที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 001 และเมื่อเปรียบเทียบกับตำแหน่งอื่นๆ ก็ได้ผลเช่นเดียวกัน

4 ค่าเฉลี่ยของจำนวนก้าวที่ใช้เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประตูที่ทำได้ขณะแข่งขันมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ ($r = -0.225$)

แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพในการเล่นอยู่ในระดับสูง และผู้ที่มีสมรรถภาพทางกายที่สูงสามารถรุกเข้ายิงประตูได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2 งานวิจัยในประเทศ

ธนิต คงมนต์ (2523 บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะแฮนด์บอลสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 3 รายการคือ

- 1 การเลี้ยงลูกชกแซก เป็นวงกลม
- 2 การรับ ส่ง ลูก หันหน้าเข้าหากัน
- 3 การกระโดดยิงประตู

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปใช้ทดสอบโรงเรียนวัดมงกุฎกษัตริย์ โรงเรียนวัดราชาธิวาส เบญจมราชลัย์ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เป็น ชาย 227 คน และเป็นหญิง 293 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 466 คน เพื่อหาความเที่ยงตรงผลปรากฏว่าแบบทดสอบของผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น 81 และ 92 ที่ระดับมีนัยสำคัญ 01

ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2528 บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ชายระดับอุดมศึกษา และสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา โดยการจัดกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชายจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษาจำนวน 21 คน เพื่อหาความเที่ยงตรงและกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาเกณฑ์ปกติเป็นนักศึกษาชายจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แห่งละ 30 คน รวมเป็น 120 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 3 รายการคือ 1) การส่งลูกแฮนด์บอลกระทบฝ่าผนัง 2) การเลี้ยงลูกบอล อ้อมสิ่งกีดขวาง 3) การเลี้ยงลูกแฮนด์บอลประตูสลับข้าง

ผลของการศึกษาพบว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นรวมทั้ง 3 รายการมีค่าความเชื่อมั่น 9584 และแต่ละรายการมีค่าความเชื่อมั่น 8654, 8727 และ 9016 ตามลำดับ ส่วนค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบเมื่อพิจารณาจากความสอดคล้องในการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญปรากฏว่ามีความสอดคล้องกัน และเมื่อคำนวณค่าความเที่ยงตรงทางสถิติปรากฏว่ามีค่าความเที่ยงตรงแต่ละรายการคือ 9437, 8227 และ 8586 ตามลำดับ

ธนิดา จันเล็ก (2536 บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะบาสเกตบอล และสร้างเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลังจากที่ได้ผู้เชี่ยวชาญประเมินและพิจารณาคัดเลือกแบบทดสอบ 10 รายการ เหลือ 4 รายการ คือ การส่งลูกบาสเกตบอลกระทบผนัง, การใส่เหรียญในกระป๋อง, การยิงประตูได้เป็นสลับข้าง และการหยุดและการหมุนตัวเลี้ยงลูกบาสเกตบอล

กลุ่มตัวอย่างที่ให้คุณภาพของแบบทดสอบ เป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนไทรโยคพัฒนศึกษา จังหวัดกาญจนบุรีที่ผ่านการเรียนบาสเกตบอลมาแล้วจำนวน 34 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์มาตรฐานของแบบทดสอบ เป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 347 คน โดยการสุ่มแบบง่าย การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้คะแนนที่ปกติในการสร้างเกณฑ์มาตรฐานของแบบทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า

1 ค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบสามครั้งมีค่าเท่ากับ 973, 942 และ 968 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

2 เกณฑ์มาตรฐานในการแบ่งระดับความสามารถในการทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลปรากฏผลดังนี้

สูงมาก	คะแนนที่	ปกติที่ 65 ขึ้นไป
สูง	คะแนนที่	ปกติที่ 55 – 64
ปานกลาง	คะแนนที่	ปกติที่ 45 – 54
ต่ำ	คะแนนที่	ปกติที่ 35 – 44
ต่ำมาก	คะแนนที่	ปกติที่ 35 ลงมา

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าการวัดผลประเมินผลทางพลศึกษานั้นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งต้องอาศัยแบบทดสอบทักษะทางกีฬา โดยมีจุดมุ่งหมายในการที่จะวัดความสามารถ และความก้าวหน้าของนักเรียน ซึ่งผลของการวัดก็จะเป็นเครื่องบ่งชี้หรือวินิจฉัยการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงต่อไป นอกจากนั้นยังทำให้ผู้เรียนรู้จุดเด่นจุดด้อยของตนเองทั้งเป็นแรงจูงใจในการทดสอบตนเองด้วย แบบทดสอบทักษะทางกีฬานั้นๆก็ควรจะมีคุณภาพตามคุณสมบัติที่ดีของแบบทดสอบ ซึ่งเป็นการยืนยันว่าแบบทดสอบดังกล่าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ชาติรี จันทรธุสิตขจร (2539 บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบกีฬาแฮนด์บอล ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร แบบทดสอบประกอบด้วย 3 รายการ คือ การรับส่งลูกบอลสองมือ ระดับอกกระแทกฝ่าผืน การเลี้ยงลูกบอลอ้อมหลัก และการยิงประตู มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผ่านการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน หาค่าความเชื่อถือได้กับกลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง 64 คน โดยวิธีทดสอบซ้ำ ระยะห่างกัน 1 สัปดาห์

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 840 คน เป็นนักเรียนชาย 420 คน เป็นนักเรียนหญิง 420 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 20 โรงเรียน ในกรุงเทพมหานคร นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ โดยวิธีเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) หาค่า

เฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลงคะแนนที่ได้จากการทดสอบแต่ละรายการ เป็นคะแนน "ที" เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) แบบทดสอบทักษะการรับส่งลูกบอลสองมือ ระดับอภีการพบฝ่าผนัง สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ 93 และ 91 ตามลำดับ
- 2) แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกบอลอ้อมหลัก สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ 95 และ 96 ตามลำดับ
- 3) แบบทดสอบทักษะการยิงประตู สำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ 87 และ 83 ตามลำดับ
- 4) แบบทดสอบทักษะรวมทุกรายการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อถือได้เท่ากับ 97 และ 96 ตามลำดับ

จึงเห็นได้ว่าแบบทดสอบกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ทดสอบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้

วิสุทธิ์ ยิงอุปการ (2541 บทคัดย่อ) วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของโปรแกรมการฝึกทักษะการยิงประตูแฮนด์บอลเพียงอย่างเดียว และโปรแกรมการฝึกทักษะการยิงประตูแฮนด์บอลควบคู่กับการฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อด้วยน้ำหนัก ที่มีต่อความสามารถในการยิงประตูแฮนด์บอล

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาย อายุ 16 – 18 ปี จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการยิงประตู เท่ากัน ใช้เวลาฝึก 8 สัปดาห์ และทำการทดสอบหลังสัปดาห์ที่ 4, 6 และ 8 นำข้อมูลที่ได้มาหา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า "ที" วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ชนิดวัดซ้ำและเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Tukey โดยกำหนดค่าที่นัยสำคัญที่ระดับ 05

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า 1) หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 มีความสามารถในการยิงประตูทั้ง 2 แบบแตกต่างกันกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และกลุ่มที่ 3 ไม่แตกต่างกันกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 2) หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 โปรแกรมการฝึกทั้ง 2 โปรแกรมสามารถเพิ่มความสามารถในการยิงประตูทั้ง 2 แบบแตกต่างกันก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 3) ในการยิงประตูแบบยืนยิงอยู่กับที่ของกลุ่มที่ 1 ก่อนการฝึกไม่มีความแตกต่างจากหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 แต่มีความแตกต่างจากหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 6 และ 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 กลุ่มที่ 2 ก่อนการฝึกมีความแตกต่างจากหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4, 6 และ 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และกลุ่มทดลองที่ 3 ก่อนการฝึกและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 ไม่มีความแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 05 4) ความสามารถในการยิงประตูแบบวิ่งกระโดดยิงของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 ก่อนการฝึกมีความแตกต่างหลังจากการฝึกสัปดาห์ที่ 4, 6 และ 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และกลุ่มที่ 3 ก่อนการฝึกและหลังสัปดาห์ที่ 8 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

สังคม ใจงาม (2541 บทคัดย่อ) จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้เพื่อสร้างแบบทดสอบและเกณฑ์ปกติทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ สำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งประกอบด้วย 4 รายการคือ ทักษะการเสิร์ฟ (ส่งลูก), การตั้งรับ (การรับและตั้งลูก), การทำคะแนน (โหม่งด้วยศีรษะ) และการควบคุมลูก (เตะเลี้ยงลูก)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคูณภาพแบบทดสอบเป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม จำนวน 60 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ปกติเป็นนักเรียนโรงเรียนพิษณุโลก จำนวน 300 คน และพิษณุโลกศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 300 คน ที่ผ่านการเรียนวิชาตะกร้อมาแล้วโดยการสุ่มอย่างง่าย การวิเคราะห์คุณภาพโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และคะแนนที่ปกติในการสร้างเกณฑ์

ผลการศึกษาพบว่า

1 ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความเป็นปรนัยมีค่าเท่ากับ 943, 926 และ 998 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 01 และจากการศึกษาความสัมพันธ์ภายในพบว่าทักษะการเสิร์ฟ และทักษะการเตะเลี้ยงลูกสามารถใช้เป็นตัวแทนของแบบทดสอบทักษะกีฬาเซปักตะกร้อได้

2 เกณฑ์ปกติ รวมคะแนนทุกราย แบ่งตามความสามารถได้ 5 ระดับดังนี้

ดีมาก	104 0 – 118 0	คะแนน	คะแนนที่ปกติที่ 69 ขึ้นไป
ดี	86 5 – 103 5	คะแนน	คะแนนที่ปกติที่ 57 – 68
ปานกลาง	59 5 – 86 0	คะแนน	คะแนนที่ปกติที่ 44 – 56
พอใช้	39 5 – 58 5	คะแนน	คะแนนที่ปกติที่ 32 – 43
ควรปรับปรุง	29 0 – 38 5	คะแนน	คะแนนที่ปกติที่ ต่ำกว่า 32

ข้อความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา และกีฬาเหล่านี้ สามารถนำไปเป็นข้อความรู้พื้นฐานสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี ในเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการสร้างแบบทดสอบทักษะทางกีฬาแฮนด์บอลในระดับอุดมศึกษา ที่ต้องศึกษาถึงเรื่องวิธีการสร้างแบบทดสอบหรือแบบวัด การวัดและการประเมินผล อันเป็นส่วนสำคัญของแบบทดสอบทักษะทางกีฬาเป็นอย่างมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาชายโปรแกรมวิชาเอกพลศึกษา และโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2547 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ผ่านการเรียนวิชาแฮนด์บอลตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ในรายวิชาเอกของทั้งสองโปรแกรม

2 แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยรายการทดสอบ 2 รายการดังนี้

2 1 แบบทดสอบการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย

2 2 แบบทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตู

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือดังนี้

1 แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 2 รายการคือ

1 1 การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย

1 2 การวิ่งกระโดดยิงประตู

2 อุปกรณ์ และสถานที่

2 1 ลูกแฮนด์บอล จำนวน 10 ลูก

2 2 นาฬิกาจับเวลา จำนวน 1 เรือน

2 3 นกหวีด จำนวน 1 อัน

2 4 เทปวัด จำนวน 1 อัน

2 5 เทปขาว จำนวน 1 ม้วน

2 6 ใบบันทึกผลการทดสอบ

วิธีการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล

1 ศึกษาคู่มือ ตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล และการสร้างแบบทดสอบกีฬานิตอื่น ๆ ผู้เล่นหรือผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ทักษะเบื้องต้นที่สำคัญ คือ การส่งลูก การรับลูก การเลี้ยงลูก และการยิงประตู ซึ่งทุกคนต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ (ธนิต คงมนต์ 2520 : 8) ทักษะเบื้องต้นในการฝึกกีฬาแฮนด์บอล

มีทักษะการรับลูก ส่งลูก และการเลี้ยงลูกบอล ถือเป็นหลักเบื้องต้นที่สำคัญที่จะต้องฝึกหัด แต่การส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ การส่งลูกบอลแบบนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “การขว้างลูกบอล” เป็นการส่งที่เหมาะสมสำหรับการส่งในระยะใกล้และไกลได้ และเป็นวิธีที่ใช้มากที่สุดในการเล่นแฮนด์บอล เพราะลูกแฮนด์บอลเล็กพอเหมาะกับมือเดียวที่ใช้การขว้างส่งให้แก่กันและกันนั้นได้ง่าย ส่วนทักษะการยิงประตู การเล่นแฮนด์บอล การยิงประตูถือเป็นหัวใจในการเล่น เพราะทีมใดที่ยิงประตูได้แม่นยำกว่าก็จะมีโอกาสชนะสูง แต่สำหรับทักษะการยิงประตูก็มีทักษะการยืนขว้างอยู่กับที่ การวิ่งขว้าง การกระโดดขว้าง การวิ่งกระโดดขว้าง การล้มตัวขว้าง แต่ในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ผู้เล่นจะใช้วิธีการวิ่งกระโดดขว้างมากที่สุด เพราะลักษณะการยิงประตูแบบนี้ส่วนมากได้ผลกว่าแบบอื่นด้วย เพราะผู้ขว้างได้เข้าใกล้ประตูได้มากกว่า แล้ววิถีของลูกยังไปเร็วและแรง ทั้งยังทำให้ผู้ใช้ทำนี้สามารถหลอกล่อผู้รักษาประตูได้ด้วยสายตา (ละเมียดกรุยทพิพัฒน์ และจิรินทร์ ชานีรัตน์ 2543 11) ผู้วิจัยจึงใช้ทักษะการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ และทักษะการวิ่งกระโดดยิงประตู สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลขึ้น

2 ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์ผู้สอน ผู้ฝึกสอน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาแฮนด์บอลเพื่อขอคำแนะนำเรื่องทักษะในการเล่น เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ซึ่งได้รับคำแนะนำที่ตรงกันจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนว่า การเล่นกีฬาแฮนด์บอลในปัจจุบันนี้เกมการเล่นจะเล่นเร็ว ส่งลูกเร็ว การส่งลูกและการยิงประตูจะต้องมีความแม่นยำ ผู้เล่นในทีมทุกคนจะต้องมีความสามารถเฉพาะตัวและมีทักษะที่สูง ทักษะการส่งลูกบอลจะต้องมีความแรงและเร็ว มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลาในระหว่างการเล่น

ดังนั้น หลักของการส่งลูกบอลมี 4 ประการด้วยกันคือ 1) ความแม่นยำ (Accuracy) คือ มีความแม่นยำในการส่งลูกบอลยังทิศทางต่าง ๆ ได้ตรงเป้าหมายตามที่ต้องการ 2) จังหวะ (Timing) มีสัญญาณในการปล่อยลูกบอลไปได้อย่างฉับไวและแน่นอนในทันทีทันใด 3) มุม (Angles) การรู้จักส่งลูกบอลให้ได้สัดส่วนกับผู้รับ 4) การกะน้ำหนัก (Weighting) มีความสามารถคาดคะเนความแรงของลูกบอลกับระยะทางที่ส่งลูกบอลไปให้กับผู้รับในตำแหน่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี วิธีที่ใช้มากที่สุดในการส่งลูกบอล คือการส่งลูกบอลมือเดียวจากหัวไหล่ระดับศีรษะ เพราะเป็นการส่งที่ง่ายเป็นธรรมชาติ และได้ผลมากที่สุด

ทักษะการยิงประตูเป็นทักษะสำคัญที่สุดในการเล่นที่จะนำทีมไปสู่ผลแพ้ชนะได้ ดังนั้นหลักของการยิงประตูที่สำคัญมี 5 ประการคือ

- 1) ต้องพยายามยิงไปที่มุงบนและล่างทั้งสี่มุมของประตู
- 2) ไม่ควรยิงประตูในจังหวะที่มุมการยิงมีน้อย
- 3) ไม่ควรยิงประตูในขณะที่มีผู้เล่นฝ่ายป้องกันขวางอยู่ตรงหน้า
- 4) ไม่ควรยิงประตูในระยะเกินกว่า 11 เมตรขึ้นไป ระยะที่เหมาะสมที่สุดคือ จากเส้น 9 เมตร ถึงเส้น 6 เมตร เขตหน้าประตู

5) ถ้าผู้เล่นสามารถพุ่งตัวผ่านฝ่ายป้องกัน ในขณะที่กระโดดลอยตัวในอากาศก่อนที่จะร่างกายจะสัมผัสพื้น

จากการสังเกตการเล่นทีมในการแข่งขันของนักศึกษาชาย และจากการทดสอบของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้เชี่ยวชาญเคยผ่านการสอนและฝึกสอนมา นำผลคะแนนที่ได้มาจัดเรียงอันดับความสามารถทางทักษะ ดูว่าทักษะอะไรที่นักศึกษาใช้มาก แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล

3 ศึกษาเกมการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลในกีฬาสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ ณ สนามกีฬาสมโภช 700 ปี จังหวัดเชียงใหม่ จากโทรทัศน์ที่มีรายการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอล ผู้วิจัยได้ศึกษาเกมการแข่งขันประเภททีมชาย ได้ดูเกมการเล่นแฮนด์บอล ส่วนมากการเล่นแฮนด์บอลจะทำการรุกและรับที่รวดเร็วทั้งสองฝ่าย การเลี้ยงลูกบอลจึงไม่ค่อยได้ใช้ในการเล่นส่วนมากจะใช้การส่งลูกหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “การขว้างลูกบอล” มากกว่า เพราะการขว้างลูกบอลจะขว้างได้ทั้งระยะใกล้และไกล ที่สำคัญคือการขว้างที่ออกจากมือเพียงข้างเดียวจากหัวไหล่ ทิศทางของลูกบอลจะแรงและเร็ว ทำให้ผู้เล่นหรือผู้ขว้างสามารถบังคับทิศทางของลูกบอลให้ตรงเป้าหมายแน่นอนยิ่งขึ้น ส่วนการยิงประตู จะใช้วิธีการวิ่งกระโดดยิงประตู เพราะผู้ขว้างหรือผู้เล่นมีโอกาสเข้าใกล้เขตประตูได้มากโอกาสที่ลูกบอลเข้าประตูก็มีมากด้วย

4 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยและจากผู้เชี่ยวชาญ มาสร้างแบบทดสอบทักษะการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย และแบบทดสอบทักษะการวิ่งกระโดดยิงประตู

5 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาชาย ในระดับอุดมศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชาแฮนด์บอลมาแล้วตามหลักสูตร ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ นักศึกษาชายจากมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และนักศึกษาชายจากมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

6 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและวิธีการให้คะแนนไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญาานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

7 นำแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1 ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เพื่อขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในการใช้กลุ่มตัวอย่าง สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกก่อนที่ใช้ในการวิจัย

2 เตรียมอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ลูกแฮนด์บอล นาฬิกาจับเวลา กระดาษกาวสำหรับทำเป้าคะแนน เทปวัดสนาม โปยบันทึกคะแนน และสนามที่ทำการทดสอบ ทั้งสองรายการ

3 อธิบายวิธีการทดสอบแก่ผู้ช่วยผู้วิจัยในการทดสอบ จำนวน 3 คน ให้เข้าใจวิธีการทดสอบการจับเวลา และรายละเอียดอื่น ๆ และทดลองปฏิบัติ

4 ก่อนทำการทดสอบผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย ซึ่งแจ้งการทดสอบและสาธิตการทดสอบ ให้ผู้เข้ารับการทดสอบเข้าใจ โดยทดสอบ 2 ครั้ง

5 เครื่องแต่งกายผู้เข้ารับการทดสอบให้ใช้ชุดกีฬาหรือชุดพร้อมทำการทดสอบ

6 ทำการทดสอบ 2 ครั้ง กับกลุ่มตัวอย่างจริงตามแบบและวิธีการของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2 รายการ คือ การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย และการวิ่งกระโดดยิงประตู

7 จัดการแข่งขันเพื่อจัดอันดับของผู้เข้ารับการทดสอบ โดยการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบชุดนี้

8 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมบันทึกด้วยตนเอง

วิธีจัดการกับข้อมูล

การจัดการกับข้อมูล ผู้วิจัยใช้คอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) เพื่อคำนวณหาค่า ดังต่อไปนี้

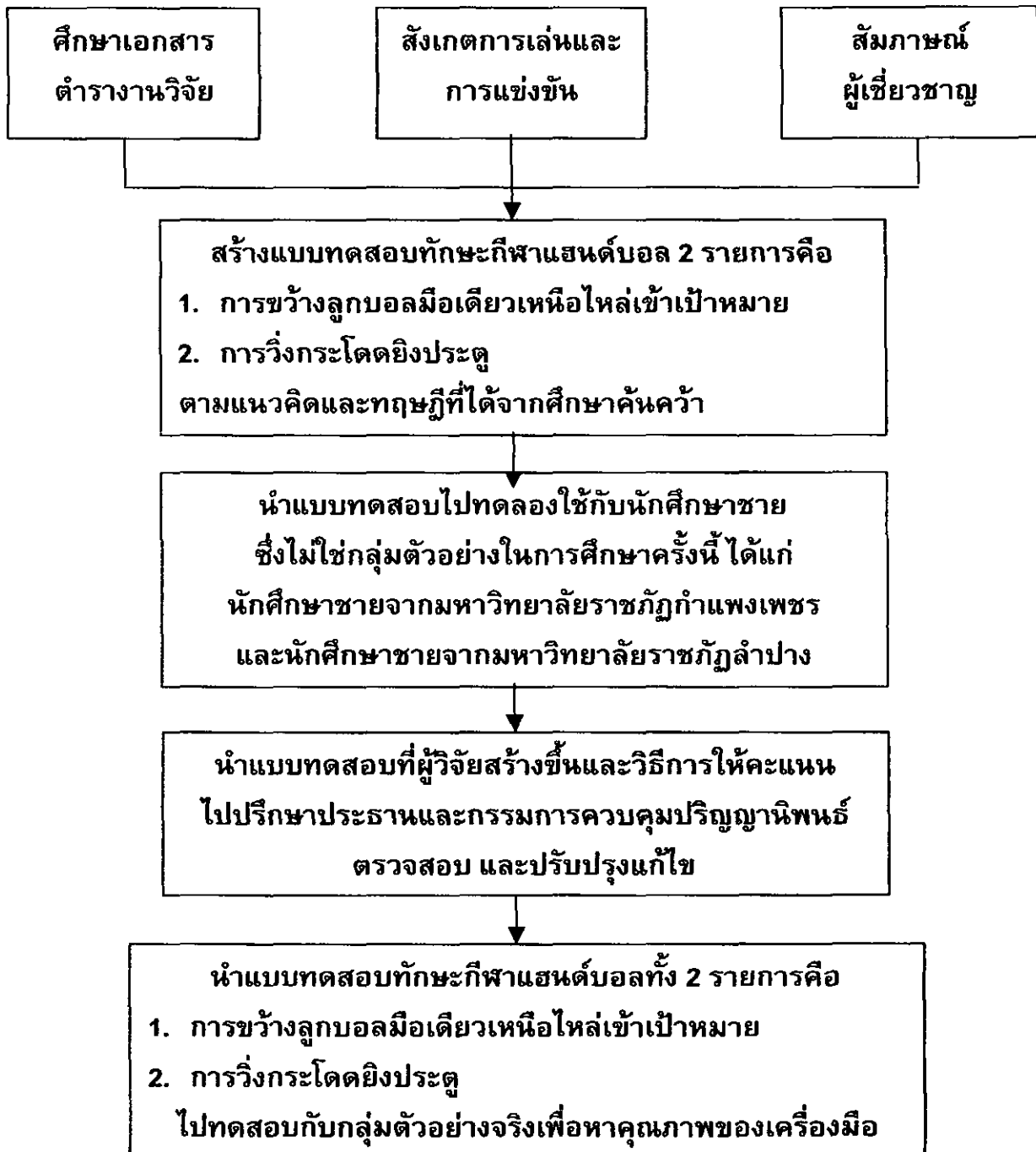
1 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการ จากการทดสอบของนักศึกษาชายในระดับอุดมศึกษาในการสร้างเกณฑ์ปกติ

2 หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ โดยการคำนวณค่าความสัมพันธ์ของอันดับที่ของกลุ่มตัวอย่างจากการแข่งขันแบบพบกันหมด โดยวิธีการสหสัมพันธ์แบบอันดับของสเปียร์แมน (Spearman Rank Correlation Coefficient)

3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งใช้วิธีการทดสอบซ้ำ (Test – Retest) จากการคำนวณค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งที่หนึ่งกับครั้งที่สอง แต่ละรายการและรวมทุกรายการของแบบทดสอบ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของพีเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพประกอบ 1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักศึกษาชาย
ระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย เรื่องการสร้างแบบทดสอบกีฬาแฮนด์บอลของนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในตารางข้อมูลและความเรียงใต้ตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ น้ำหนักตัว และส่วนสูงของผู้เข้ารับการทดสอบ

สถานภาพ	$\bar{X}$	S D
อายุ (ปี)	21 36	0 60
น้ำหนักตัว (กิโลกรัม)	57 30	2 81
ส่วนสูง (เซนติเมตร)	169 26	3 21

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าอายุของผู้เข้ารับการทดสอบมีค่าเฉลี่ย 21 36 ปี มีน้ำหนักตัวเฉลี่ย 57 30 กิโลกรัม และส่วนสูงเฉลี่ย 169 26 เซนติเมตร

ตาราง 2 แสดงค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล
ของนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา

รายการทดสอบ	ความเที่ยงตรง
การวิ่งกระโดดยิงประตู	990
การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย	984

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของการทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา ทั้งสองรายการอยู่ในระดับสูง

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา ทั้งสองรายการ

รายการทดสอบ	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		r
	$\bar{X}_1$	SD ₁	$\bar{X}_2$	SD ₂	
การวิ่งกระโดดยิงประตู (คะแนน)	31.70	4.79	31.63	5.73	870
การขว้างลูกมือเดียวเหนือไหล่ เข้าเป้าหมาย (คะแนน)	40.06	3.66	40.00	4.09	853

จากตาราง 3 นี้แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตูทั้งสองครั้งมีค่าคะแนนที่ได้ ใกล้เคียงกัน ($\bar{X}_1 = 31.70$ คะแนน, $\bar{X}_2 = 31.63$ คะแนน) เมื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนทั้งสองชุด (r) พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง (r = 870)

ผลการทดสอบการขว้างลูกมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมายทั้งสองครั้ง มีค่าคะแนนที่ได้ ใกล้เคียงกัน ($\bar{X}_1 = 40.06$ คะแนน , $\bar{X}_2 = 40.00$ คะแนน) เมื่อทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนทั้งสองชุด (r) พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง (r = 853)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของ นักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาชาย ระดับปริญญาตรี ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่ผ่านการเรียนวิชาแฮนด์บอลตามหลักสูตรมาแล้ว และเป็น นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2547 จำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างนี้ได้จากการเจาะจง เลือก (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 รายการ คือ

- 1 แบบทดสอบการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย
- 2 แบบทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตู

วิธีดำเนินการวิจัย

- 1 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลสำหรับนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา ขึ้นมา 1 ชุด โดยการศึกษาจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยต่าง ๆ
- 2 นำแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลนี้ นำเสนอประธานกรรมการควบคุมการวิจัย และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
- 3 นำแบบทดสอบที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขนี้ไปทดสอบใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักศึกษา ชายระดับเดียวกัน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเข้าใจในการ ปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง
- 4 นำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง
- 5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง คือ นักศึกษา ชายระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ปีการศึกษา 2547 ที่ผ่านการเรียนวิชา แฮนด์บอลในหลักสูตรมาแล้ว จำนวน 30 คน ด้วยการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling) เพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบชุดนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1 หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S D)
- 2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของคะแนนทั้งสองชุดที่ได้จากการทดสอบสองครั้งด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
- 3 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะชุดนี้ ด้วยวิธีสหสัมพันธ์แบบอันดับของสเปียร์แมน (Spearman Rank Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

- 1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา
 - 1 1 ค่าความเชื่อมั่น (r) ของแบบทดสอบการขว้างลูกบอลมือเดียว
เหนือไหล่เข้าเป้าหมาย = 853
 - 1 2 ค่าความเชื่อมั่น (r) ของแบบทดสอบการวิงกระโดดยิงประตู = 870
- 2 ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลของนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา
 - 2 1 ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการขว้างลูกบอลมือเดียว
เหนือไหล่เข้าเป้าหมาย = 984
 - 2 2 ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบการวิงกระโดดยิงประตู = 990

อภิปรายผล

แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล สำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย การทดสอบ 2 รายการ คือ การขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย และแบบทดสอบการวิงกระโดดยิงประตู พบว่า มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และความเที่ยงตรง (Validity) อยู่ในระดับสูง เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการทดสอบ พบว่า ทักษะการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย มีส่วนสัมพันธ์กับทักษะการวิงกระโดดยิงประตู เพราะวิธีการส่งลูกบอลในการเล่นแฮนด์บอลการส่งลูกที่ใช้มากที่สุดในการเล่นแฮนด์บอล คือ การส่งลูกบอลมือเดียวจากหัวไหล่ในระดับศีรษะ เพราะจะสามารถส่งลูกได้ทั้งในขณะที่อยู่กับที่และเคลื่อนที่ ส่วนการส่งลูกบอลจากหัวไหล่เป็นการส่งลูกที่ง่ายเป็นธรรมชาติ และได้ผลมากที่สุด สำหรับการวิงกระโดดยิงประตู ในการเล่นแฮนด์บอลผู้เล่นมีโอกาสใช้วิธีกระโดดยิงประตูได้บ่อย ๆ บางครั้งผู้เล่นอาจจะถือลูกบอลวิ่งมาสองก้าว ก้าวที่สามก็กระโดดขึ้นจากพื้นแล้วขว้างลูกบอลจากหัวไหล่ไปยังประตู แบบเดียวกับการกระโดดยิงประตู และการวิงกระโดดยิงประตู

ผู้เล่นสามารถเข้าใจกฎได้มาก ทิศทางของลูกบอลมีความรุนแรง แม่นยำในการกระโดดยิงประตู เพราะผู้ยิงประตูกระโดดขึ้นลอยตัวอยู่ในอากาศจึงทำให้เกิดผลดี คือ ทำให้อยู่เหนือฝ่ายตรงข้ามสามารถมองเห็นทิศทางของการยิงได้ชัดเจน (สมศักดิ์ ศิริอนันต์ และสุนันทา เทียมเพชร 2546 : 39) ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติได้ค่อนข้างดี และรวมกับการที่ได้ผ่านการเรียนทักษะพื้นฐานของกีฬาแฮนด์บอลมาแล้วจึงทำให้การปฏิบัติทักษะนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถใช้ทักษะและการเคลื่อนไหวได้อย่างกลมกลืนกัน จึงทำให้คะแนนทดสอบที่ได้นี้อยู่ในระดับที่สูง และแบบทดสอบทักษะทั้ง 2 ชุดนี้ เป็นแบบทดสอบที่ไม่ยุ่งยาก ไม่มีความซับซ้อน ง่ายต่อความเข้าใจในการปฏิบัติ แต่มีความท้าทายที่ให้ผู้ปฏิบัติได้ใช้ความพยายามของตนเองมากขึ้น เพื่อที่จะทำคะแนนทดสอบได้มากขึ้น และถ้าผู้เข้ารับการทดสอบมีความตั้งใจมากเกินไปในการทดสอบก็จะทำให้ผู้เข้ารับการทดสอบเกิดอาการเกร็ง และวิตกกังวลในเรื่องของคะแนนที่ออกมาของการทดสอบว่าจะได้คะแนนไม่ดี รวมถึงสภาพร่างกายของผู้เข้ารับการทดสอบ ถ้ามีความอ่อนล้าหรือได้เล่นกีฬามาก่อนที่จะมาทำการทดสอบ ก็จะส่งผลต่อคะแนนที่ออกมาของการทดสอบด้วย

เนื่องจากผู้วิจัยไม่ได้ควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนอื่นๆ เช่น การฝึกซ้อมทักษะกีฬาประเภทอื่น ๆ ของผู้เข้ารับการทดสอบ การกินอาหาร การพักผ่อน และรวมทั้งการเรียนในรายวิชาอื่นๆ ซึ่งอาจส่งผลต่อการทดสอบในครั้งนี้ อาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนของผลการทดสอบทักษะในครั้งนี้ได้เช่นกัน แต่โดยส่วนรวมแล้วจะเห็นได้ว่าตัวแปรแทรกซ้อนเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบทักษะในครั้งนี้น้อย จึงทำให้คะแนนทั้งสองชุดนี้ได้มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

แรงจูงใจในการทดสอบเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญ หากผู้เข้ารับการทดสอบมีแรงจูงใจสูง จะสามารถทำคะแนนในการทดสอบได้ดี มีความตั้งใจและมุ่งมั่นมากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการทดสอบของตนเอง ผู้เข้ารับการทดสอบจะแสดงความสามารถออกมาอย่างเต็มที่ หากประเมินว่าแบบทดสอบทักษะนั้นมีความท้าทายความสามารถของตน ทำให้เกิดความสนุก ต้องการแข่งขันกับผู้อื่น ซึ่งอธิบายได้จากทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory) หากว่าแบบทดสอบทักษะนี้ไม่มีความท้าทาย หรือมีแรงจูงใจในการปฏิบัติที่ต่ำ จะทำให้ผู้เข้ารับการทดสอบประเมินว่าแบบทดสอบทักษะนี้ไม่ได้มีความท้าทายความสามารถของตนเลยจึงไม่สนใจที่จะปฏิบัติ การแสดงความสามารถของตนก็จะลดลงไป (Cox 1994 : 212 – 215)

แบบทดสอบชุดนี้จึงสามารถนำมาใช้ในการจำแนกระดับทักษะของกีฬาแฮนด์บอลได้เป็นอย่างดี โดยที่ผู้เข้ารับการทดสอบที่มีพื้นฐานทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ดีกว่า จะมีโอกาสได้คะแนนในการทดสอบที่สูงกว่าผู้ที่มีพื้นฐานทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ต่ำกว่าเพราะนอกเหนือจากการใช้ความสามารถในการส่งลูกหรือยิงประตูแล้ว ยังต้องมีการเคลื่อนไหวในการปฏิบัติที่กลมกลืนกันไปด้วย จึงจะทำให้ประสบความสำเร็จที่สูง หากมีเพียงทักษะในการส่งลูกหรือยิง

ประตูปะเพียงอย่างเดียวก็น่าจะทำให้ได้คะแนนที่สูง หากไม่สามารถใช้การเคลื่อนไหว พื้นฐานมาช่วยอย่างกลมกลืนกัน และแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้เป็นไปตามหลักการสร้างแบบทดสอบที่ดี เหมาะที่จะนำไปใช้วัดทักษะกีฬาแฮนด์บอลสำหรับ นักศึกษาชายในระดับอุดมศึกษา เพื่อประกอบในการเรียนการสอน อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงวิธีการสอนเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลชุดนี้ สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดและการวัดแต่ละครั้งกับกลุ่มตัวอย่างเดิมก็ได้ผลการวัดเท่าเดิม หรือใกล้เคียงกันแสดงให้เห็นความคงที่แน่นอนของแบบทดสอบ (ภักตรา นิคมานนท์, 2532 :32)

ความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบเป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากความเที่ยงตรงของแบบทดสอบจะเป็นตัวชี้วัดถึงคุณภาพของแบบทดสอบว่า สามารถที่จะยอมรับและนำไปใช้วัดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ หากแบบทดสอบทักษะมีความเที่ยงตรงสูง ก็จะทำให้สามารถนำไปใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ สามารถวัดออกมาได้ในสิ่งที่ต้องการ จากการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบชุดนี้ ปรากฏว่า มีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลชุดนี้ สามารถนำไปใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดทุกประการ ความสามารถในการเล่นและคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะจะมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ซึ่งพบว่า ผู้เข้ารับการทดสอบนี้มีทักษะพื้นฐานของกีฬาแฮนด์บอลที่ดี จะสามารถปฏิบัติหรือทำคะแนนทดสอบทักษะได้ดีกว่าผู้ที่มีทักษะที่ต่ำกว่า และเมื่อวัดทักษะความสามารถในการเล่นแล้ว ผู้เข้ารับการทดสอบส่วนใหญ่ที่มีทักษะพื้นฐานที่ดีกว่าจะมีความสามารถในการเล่นที่ดีกว่าผู้ที่มีทักษะพื้นฐานที่ต่ำกว่า จึงเป็นผลทำให้ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบชุดนี้อยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะของการวิจัยในครั้งนี้

1 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้วัดทักษะกีฬาแฮนด์บอลชายในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้การวัดผลการสอนกีฬาแฮนด์บอลเกิดประสิทธิภาพ

2 ความจริงจิงในการทดสอบของผู้เข้ารับการทดสอบ อุปกรณ์และสถานที่ใช้ในการทดสอบ เป็นอุปสรรค ซึ่งส่งผลกระทบต่อคะแนนเป็นอย่างมาก ผู้ทำการทดสอบควรที่จะมีข้อตกลงกับผู้เข้ารับการทดสอบให้ดีและเข้าใจเสียก่อน และควรจัดอุปกรณ์และสถานที่ใช้ในการทดสอบควรจัดให้มีสภาพที่เหมาะสมพร้อมที่จะทำการทดสอบ

3 ผู้ฝึกสอนและผู้สนใจในกีฬาแฮนด์บอล ควรศึกษาและใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบความสามารถในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล เพื่อฝึกซ้อมและคัดเลือกตัวนักกีฬาและควรปรับปรุงให้มีความยากมากขึ้นสำหรับนักกีฬาที่มีทักษะสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1 ควรศึกษาการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบที่มีอยู่แล้วไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้น ซึ่งได้มีการจัดการแข่งขันในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาด้วย เพราะเป็นการพัฒนากีฬาที่เป็นวัฒนธรรมของชาติต่อไป

2 ควรศึกษาและสร้างเกณฑ์สำหรับนักศึกษาหญิงและประชาชนหญิง ซึ่งในปัจจุบันได้มีการแข่งขัน ทั้งในประเทศและภูมิภาคอาเซียนต่อไป

3 ควรมีการศึกษาเพื่อสร้างเกณฑ์ในระดับต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงใช้ให้เหมาะสมในแต่ละช่วงเวลาจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรวิ บุญชัย (2545) การประเมินผลทางพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร
การกีฬาแห่งประเทศไทย (2540) การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ
การกีฬาแห่งประเทศไทย
- จรินทร์ ธานีรัตน์ (2543) แอนด์บอล กรุงเทพฯ บริษัท อักษรเจริญทัศน์ จำกัด
ชาติรี จันทรดุสิตขจร (2539) การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแอนด์บอลสำหรับ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ วทม (พลศึกษา)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร
- ธนิดา จันเล็ก (2536) การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชาย
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ กศ ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- ธนิต คงมนต์ (2523) คู่มือแอนด์บอล กรุงเทพฯ โรงพิมพ์วัฒนาพานิช
- ผาณิต บิลมาศ (2530) การทดสอบและประเมินผลพลศึกษา กรุงเทพฯ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พันธ์ศักดิ์ วอนวงษ์ (2540) แอนด์บอล กรุงเทพฯ บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด
ฟอง เกิดแก้ว (2532) การกีฬา พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ โอเอส พรินติ้ง เฮาส์
- ภัทรา นิคมานนท์ (2532) การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ กรุงเทพฯ ภาควิชา
ทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทเกษม
- ละเมียด กรยุทธพิพัฒน์ (2528) การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแอนด์บอลสำหรับ
นักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา วิทยานิพนธ์ กศ ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541) หลักสูตรพลศึกษา กรุงเทพฯ ภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วิริยา บุญชัย (2528) การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ
ไทยวัฒนาพานิช
- วิสุทธิ์ ยิ่งอุปการ (2541) ผลของโปรแกรมการฝึก 2 โปรแกรมที่มีต่อความสามารถใน
การยิงประตูแอนด์บอล วิทยานิพนธ์ ศษ ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร

- วีระ เทพบริรักษ์ (2520) การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาตะกร้อข้ามตาข่าย. วิทยานิพนธ์
ค ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถ่ายเอกสาร
- สมนึก ภัททิยธนี (2541) การวัดผลการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ ประสานการพิมพ์
- สมศักดิ์ ศิริอนันต์ และสุนันทา เทียมเพชร (2546) แฮนด์บอล กรุงเทพฯ ประสานมิตร
- สังคม ใจงาม (2541) การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักเรียนชาย
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ กศ ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- โสภา บุญศรีสวัสดิ์ (2520) อิทธิพลของช่วงที่มีต่อสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบสอบซ้ำ
วิทยานิพนธ์ กศ ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- อำนวย รื่นเริง (2527) การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสสำหรับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ ค ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถ่ายเอกสาร
- Adrian, Marlene J , and John M Cooper (1995) **Biomechanics of Human Movement**
2nd ed , Iowa WCB Brown & Benchmark Publishers
- Barrow, Harold M , and Rosemary McGee (1979) **A Practical Approach to**
Measurement in Physical Education 3rd ed , London Lea and Febiger
- Baumgarner, Ted A , and Andrew S Jackson (1975) **Measurement for Evaluation in**
Physical Education Boston Houghton Mifflin Company
- Chang, F Y , H M Peng, C S Chen (1998) **13th Asian Games Scientific Congress**
November 30, to December 3, 1998 Bangkok, Thailand
- Cox, Richard H (1994) **Sport Psychology** 3rd ed., Wisconsin Brown & Benchmark
Publishers
- Johnson, Barry L , and Jack K Nelson (1986) **Practical Measurements for**
Evaluation in Physical Education Minnesota Bugess International Group
Inc ,
- Juris Terauds and Jerry N Barham (1985) **Biomechanics in Sport II** California
Research Center for Sports, Academic Publishes,
- Mathews, Donald K (1978) **Measurement in Physical Education** 5th ed ,Philadelphia
W B Sanders Company
- Mood, Dale , Frank F Musken and Judith E Rink (1991) **Sports and Recreational**
Activities for Men and Women 10th ed , St Louis Mosby – Year Book Inc

- Scott, Gladys M , and Esther French (1970) "Purpose of Evaluation and Measurement",
Measurement and Evaluation in Physical Education Iowa Wm C Brown
Company
- Shick, Jacqueline W (1970, April) Battery of Defensive Softball Skills for College
Women **Research Quarterly** 41(2) 82 – 87
- Verducci, Frank M (1980) **Measurement Concepts in Physical Education** 3rd ed ,
St Louis, Missouri The C V Mosby Company

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล

แบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอล

1 แบบทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตู

การยิงประตูในการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ถือเป็นหัวใจสำคัญในการเล่นมากที่สุด หากผู้เล่นในทีมมีความแม่นยำในการยิงประตู จะมีโอกาสชนะสูง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อวัดทักษะการยิงประตู

อุปกรณ์

- 1 ผืนหรือกำแพงสูง 2 เมตรขึ้นไป
- 2 นกหวีด จำนวน 1 อัน
- 3 ลูกแฮนด์บอล จำนวน 10 ลูก
- 4 ไบบันทีกะแนน
- 5 เทปขาว

วิธีการสร้างสนามทดสอบ

- 1 ในการสร้างสนามจะใช้เทปขาวสีที่แตกต่างจากผืนผนัง เพื่อให้ผู้เข้ารับการทดสอบมองเห็นเป้าคะแนนได้อย่างชัดเจน
- 2 ใช้สนามที่มีผนังสูง 2 เมตรขึ้นไป จะใช้บริเวณสนามกลางแจ้ง หรือในโรงฝึกพลศึกษาในร่ม
- 3 ผังการทดสอบมีเสาสูง 2 เมตร คานประตูกว้าง 3 เมตร
- 4 เส้นเริ่มมีระยะห่างจากประตูหรือเป้าคะแนนที่ผืนผนัง ถึงผู้ทดสอบ มีความยาว 7 เมตร ในสนามแข่งขันแฮนด์บอลเรียกว่า “เส้นโทษ”
- 5 เป้าคะแนนบนผนังจะแบ่งไว้เป็นช่องคะแนนแต่ละช่องคะแนนจะมีคะแนนแตกต่างกันตามลำดับ คือ

เป้าคะแนนหมายเลข 5 มีช่องคะแนนกว้าง 70 ซม ยาว 60 ซม

เป้าคะแนนหมายเลข 4 มีช่องคะแนนกว้าง 160 ซม ยาว 60 ซม

เป้าคะแนนหมายเลข 3 มีช่องคะแนนกว้าง 160 ซม ยาว 60 ซม

เป้าคะแนนหมายเลข 2 มีช่องคะแนนกว้าง 70 ซม ยาว 80 ซม

เป้าคะแนนหมายเลข 1 มีช่องคะแนนกว้าง 160 ซม ยาว 80 ซม

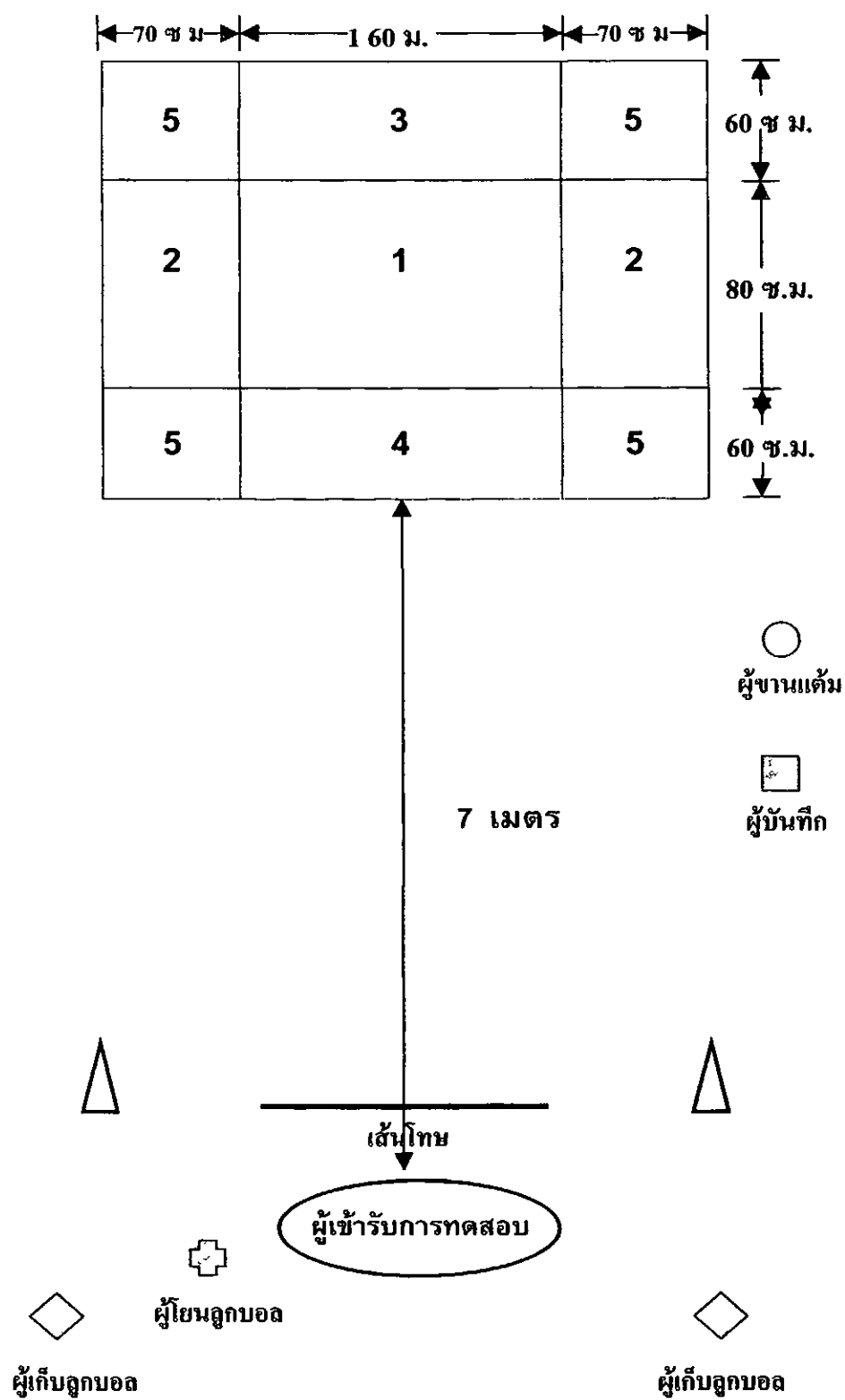
วิธีการทดสอบ

- 1 ให้ผู้ทดสอบปฏิบัติการยิงประตู ด้วยวิธีการวิ่งกระโดดยิงประตู
- 2 เมื่อผู้ทดสอบพร้อม ให้ยืนอยู่หลังเส้นเริ่ม มือถือลูกแฮนด์บอล
- 3 เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบทำการวิ่งกระโดดยิงประตู ให้เข้าเป้า
คะแนน ที่กำหนดไว้บนฝามัน
- 4 ทำการทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตู จำนวน 10 ครั้ง
- 5 นับคะแนนที่ทำการทดสอบแต่ละครั้ง

การให้คะแนน

- 1 ทำการทดสอบจำนวน 10 ครั้ง และรวมคะแนนที่ทำได้ทั้งหมด
- 2 การวิ่งกระโดดยิงประตูเข้าเป้าคะแนนที่กำหนดไว้ให้ ถ้าเข้าเป้าคะแนนตรงช่อง
หมายเลขใดก็ได้คะแนนตามหมายเลขนั้น
- 3 ถ้าผู้ทดสอบทำลูกแฮนด์บอลหลุดออกจากมือ ให้เริ่มต้นทำการทดสอบใหม่

แผนผังการทดสอบการวิ่งกระโดดยิงประตู

2 แบบทดสอบการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย

การส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ การส่งลูกบอลแบบนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “การขว้างลูกบอล” เป็นการส่งที่เหมาะสมสำหรับการส่งทั้งในระยะใกล้ และระยะไกล เพราะในการเล่นแฮนด์บอลจะใช้วิธีการส่งวิธีนี้มากที่สุดในการเล่น

จุดมุ่งหมาย

เพื่อวัดความแม่นยำและความเร็วในการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย

อุปกรณ์

- 1 ผืนหรือกำแพง สูง 2 เมตรขึ้นไป
- 2 นกหวีด จำนวน 1 อัน
- 3 นาฬิกาจับเวลา จำนวน 1 อัน
- 4 ลูกแฮนด์บอล จำนวน 10 ลูก
- 5 ไบบันทึกระยะ
- 6 เทปขาว

วิธีการสร้างสนามทดสอบ

- 1 ในการสร้างสนามจะใช้เทปขาวที่แตกต่างจากผืนผ้า เพื่อให้ผู้เข้ารับการทดสอบมองเห็นเป้าคะแนนได้อย่างชัดเจน
- 2 ใช้สนามที่มีผืนสูง 2 เมตรขึ้นไป จะใช้บริเวณสนามกลางแจ้ง หรือในโรงฝึกพลศึกษาในร่ม
- 3 ผังการทดสอบการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าหมาย เป้าคะแนนบนผืนผ้าจะกำหนดให้ คือ
 - เป้าคะแนนหมายเลข 3 มีความกว้าง 40 ซม ความยาว 40 ซม
 - เป้าคะแนนหมายเลข 2 มีความกว้าง 80 ซม ความยาว 80 ซม
 - เป้าคะแนนหมายเลข 1 มีความกว้าง 120 ซม ความยาว 120 ซม
 จากจุดศูนย์กลางของเป้าคะแนนหมายเลข 3 ลงมาสู่พื้นมีความสูง 170 ซม ระยะห่างจากพื้นถึงผู้ทดสอบ 5 เมตร

วิธีการทดสอบ

- 1 ให้ผู้ทดสอบทดลองปฏิบัติการขว้างลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่เข้าเป้าคะแนนบน ฝาผนังซึ่งมีความยาวที่ห่างจากจุดเริ่มต้น 5 เมตร
- 2 เมื่อผู้ทดสอบพร้อม ให้ยืนอยู่หลังเส้นเริ่ม มือถือลูกแฮนด์บอล
- 3 เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณนกหวีด ให้ผู้ทดสอบทำการขว้างลูกบอลออกจากมือเพียงข้างเดียวเหนือไหล่ ไปยังเป้าคะแนนที่กำหนดไว้บนฝาผนัง ภายในเวลา 30 วินาที
- 4 พอได้ยินเสียงสัญญาณนกหวีดหยุดจากผู้จับเวลา ให้ผู้ทดสอบจับลูกบอล
- 5 การขว้างลูกบอลที่ไม่ออกจากมือเพียงข้างเดียวเหนือไหล่ หรือผู้ทดสอบเหยียบเส้น ไม่ถือว่าเป็นคะแนน ให้ทำการทดสอบใหม่

การให้คะแนน

- 1 ทำการทดสอบจำนวน 2 ครั้ง เอาครั้งที่ดีที่สุด และรวมคะแนนที่ทำได้ทั้งหมด
- 2 การขว้างลูกบอลออกจากมือเพียงข้างเดียวเหนือไหล่ ถ้าเข้าเป้าคะแนนตรงช่องหมายเลขใด ก็ได้คะแนนตามหมายเลขนั้น

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศร ๑๕๓๕ ๑๐/ ๖ ๑๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

อ เมือง จ อุดรดิตถ์ ๕๗๐๐๐

๘ มิถุนายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญปริญญานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์เกษม เกียรติชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ คำโครงการปริญญานิพนธ์

จำนวน ๑ เล่ม

๒ ร่างแบบสอบถาม

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้จัดโครงการร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ภาควิเศษ (โครงการ SWU-RIU) ขึ้นที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ และตามหลักสูตรนิติจะต้องทำปริญญานิพนธ์ เป็นราชบุคคล

สถาบันจึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลระดับอุดมศึกษา" ของนิสิตคือ นางสาวอุบลพรรณ บัวดีบ ที่อยู่ ๒๕๕/๑ ถนนวงแหวนรอบนอกพื้นที่ ชุมชนเกาะลอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ๕๗๐๐๐ โดยนิสิตดังกล่าวจะติดต่อประสานงานเพื่อรับคำแนะนำจากท่านด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์เกษม งามสมบัติ)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการ SWU-RIU

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๕๕

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

ที่ ศธ ๑๕๓๕ ๑๐/ว ๑๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

อ เมือง จ อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ มิถุนายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญปริญญานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร กรรวิ บุญชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ คำโครงการปริญญานิพนธ์

จำนวน ๑ เล่ม

๒ ร่างแบบสอบถาม

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้จัดโครงการร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ภาคพิเศษ (โครงการ SWU-RIU) ขึ้นที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ และตามหลักสูตรนี้จะต้องทำปริญญานิพนธ์ เป็นรายบุคคล

สถาบันจึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ และให้คำปรึกษา เกี่ยวกับแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา แอธเลติกส์ระดับอุดมศึกษา” ของนิสิตคือ นางสาวอุบลพรรณ บัวดีบ ที่อยู่ ๒๕๕/๑ สุวรรณดี อพาร์ตเมนต์ ชุมชนเกาะลอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ๕๗๐๐๐ โดยนิสิตดังกล่าวจะติดต่อประสานงาน เพื่อรับคำแนะนำจากท่านด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิสมัย หาญสมบัติ)

รักษาราชการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการ SWU-RIU

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๕๕

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

ที่ ศธ ๑๕๓๕ ๑๐/ ๖ ๑๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

อ เมือง จ อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ มิถุนายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญปริญญานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร พัฒนชาติ กฤษดิบวร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ คำโครงการปริญญานิพนธ์

จำนวน ๑ เล่ม

๒ ร่างแบบสอบถาม

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้จัดโครงการร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ภาคพิเศษ (โครงการ SWU-RIU) ขึ้นที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ และตามหลักสูตรนิติจะต้องทำปริญญานิพนธ์ เป็นรายบุคคล

สถาบันจึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา แส่นด์บอลระดับอุดมศึกษา” ของนิสิตคือ นางสาวอุบลพรรณ บัวดีบ ที่อยู่ ๒๕๕/๑ สุวรรณดี อพาร์ทเม้นท์ ชุมชนเกาะลอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ๕๗๐๐๐ โดยนิสิตดังกล่าวจะติดต่อประสานงาน เพื่อรับคำแนะนำจากท่านด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิสมัย หาญสมบัติ)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการ SWU-RIU

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๕๕

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๐ ต่อ ๑๖๔๘

ที่ ศธ ๑๕๓๕ ๑๐/ว ๑๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

อ เมือง จ อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญปริญญานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพิ่มศักดิ์ สุริยะจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ คำโครงการปริญญานิพนธ์

จำนวน ๑ เล่ม

๒ ร่างแบบสอบถาม

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้จัดโครงการร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา ภาคพิเศษ (โครงการ SWU-RIU) ขึ้นที่สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ และตามหลักสูตรนิสิตจะต้องทำปริญญานิพนธ์ เป็นรายบุคคล

สถาบันจึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาแฮนด์บอลระดับอุดมศึกษา” ของนิสิตคือ นางสาวอุบลพรรณ บัวดีบ ที่อยู่ ๒๕๕/๑ สุวรรณดี อพาร์ตเมนต์ ชุมชนเกาะลอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ๕๗๐๐๐ โดยนิสิตดังกล่าวจะติดต่อประสานงาน เพื่อรับคำแนะนำจากท่านด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ)

รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการ SWU-RIU

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๕๕

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดิเรพัฒน์ บุญจนาวีโรจน์
 วุฒิทางการศึกษา ค บ (พลศึกษา)
 ศศ ม สาขาบริหารการศึกษา (การวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น)
 ตำแหน่งหน้าที่การงาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ชื่อ อาจารย์ เอนก โคแพร่
 วุฒิทางการศึกษา ค บ (พลศึกษา) วท ม วิทยาศาสตร์การกีฬา
 ตำแหน่งหน้าที่การงาน เลขานุการ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ
 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวอุบลพรรณ บัวดี
วันเดือนปีเกิด	12 ธันวาคม 2519
สถานที่เกิด	อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	50 หมู่ 5 ต. ป่าสัก กิ่ง อ. ภูซาง จ. พะเยา 56110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านม่วงชุม
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนภูซางวิทยาคม
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนภูซางวิทยาคม
พ.ศ. 2542	ค.บ. (พลศึกษา) จากสถาบันราชภัฏเชียงราย
พ.ศ. 2548	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร